

2013 m. veiklos ataskaitą pristatė rektorius prof. dr. Alfonsas Daniūnas

2013 metai, nepaisant daugybės iššūkių, universitetui buvo sėkmingi

Pristatyta 2013 metų universiteto veiklos ataskaita

Edita Jučiūtė

Kovo 25 d. Vilniaus Gedimino technikos universiteto (VGTU) Senato posėdyje pristatyta 2013 metų veiklos ataskaita. Ataskaitoje apžvelgti studijų, mokslo pasiekimai, poveikis regionui ir šalies raidai, planuojamos investicijos į infrastruktūrą ir veiklos perspektyvos.

„2013 metai, nepaisant daugybės iššūkių, universitetui buvo sėkmingi. VGTU pagal gautų valstybės finansuojamų vietų skaičių yra vienas pirmaujančių Lietuvos universitetų. Praėjusiais metais universiteto veiklą vertinę išoriniai ekspertai ją įvertino teigiamai. 2013-aisiais mes, kaip institucija, nepraradome savo pozicijų. Svarbiausia, kad kartu dirbdami ateityje galėtumėme jas ir stiprinti“, – sakė VGTU rektorius prof. dr. Alfonsas Daniūnas.

2013 metais patvirtinta 2014–2020 m. VGTU plėtros strategija, kurioje nustatyti pagrindiniai tikslai ir uždaviniai prioritetinėse – studijų, mokslo ir inovacijų srityse. Per 2013 metus įvykusi universiteto mokslo padalinių pertvarka leis pasiekti geresnių rezultatų ir konsoliduoti mokslinę veiklą fakultetuose.

„Studentams siūlėme net 100 studijų programų, kokybiškai atnaujinoje nuotolinių studijų sistemą,

tokios studijos vyksta jau 7 universiteto fakultetuose. Tobulinome studijų grįžtamojo ryšio sistemą, išlaikėme gerus studentų ir dėstytojų mobilumo rodiklius. Per praėjusius metus padidinome užsienio partnerių skaičių. Pavyko padidinti ir bakalauro ir magistro laipsnio siekiančių studentų iš užsienio skaičių, taip gavome papildomų lėšų“, – šiuos ir kitus praėjusių metų pasiekimus įvardijo prof. dr. Alfonsas Daniūnas.

Žvelgiant į ateities perspektyvas, VGTU ir toliau sieks būti vienu iš pirmaujančių universitetų Lietuvoje, bus baigiama diegti kokybės vadybos sistema, universitetas ir toliau nuolat atnaujins studijų programas, jas keis ir kurs naujas, atsižvelgdamas į poreikius rinkoje ir prognozes ateičiai.

Artimiausiu metu numatyta pagerinti universiteto infrastruktūrą – bus pradėta Produktų dizaino, inovacijų ir kūrybinių industrijų centro

„LINK MENŲ fabrikas“ bei AGAI laboratorinio korpuso statyba, tęsiama Mokslo, studijų ir administracijos centro statyba, baigti IT centro projektai. 2014-aisiais laukia ir pasirošimas naujam Europos Sąjungos struktūrinės paramos laikotarpiui.

„Nepaisant to, kad Lietuvoje atsi- gauna ekonomika, dėl kilusių demografinių problemų ir kitų susiklosčiusių aplinkybių situacija aukštajame moksle nėra lengva. Konkurencija tarp aukštųjų mokyklų didės ir toliau. Todėl turime realiai žiūrėti į gyvenimą ir pakitusią aukštojo mokslo situaciją, turime intensyvin- ti mokslinius tyrimus, plėsti tarpdisciplininius tyrimus bei laikytis platesnio tikslo – ne tik konkuruoti su Lietuvos universitetais, bet ir lygiuotis į Europos aukštojo mokslo įstaigas“, – posėdyje sakė VGTU rektorius.

[Nukelta į p. 2](#)

NAUJIENOS:

VGTU pučiamųjų orkestrui įteikta „Aukso paukštė“

» Kovo 27 d. VGTU Mechanikos rūmuose Lietuvos liaudies kultūros centro direktorius S. Liausa įteikė VGTU pučiamųjų orkestrui ir jo vadovui R. Lukošui „Aukso paukštę“ nominacijoje „Naujai suspindusi žvaigždė“. Lietuvos liaudies kultūros centras ir Pasaulio lietuvių dainų šventės fondas „Aukso paukštės“ apdovanojimus teikia mėgėjų chorams, teatrams, folkloro ir šokių ansambliams, liaudies muzikos kapeloms, liaudies muzikos ir pučiamųjų instrumentų orkestrams bei jų vadovams.

NAUJIENOS:

Pasirašytos dvi jungtinių studijų programų sutartys

» VGTU ir Rygos technikos universitetų pro- rektoriai Romualdas Kliukas ir Uldis Sukovskis kovo 17 d. pasirašė sutartis, kuriomis remiantis universitetuose bus įsteigtos dvi jungtinės magistrantūros studijų programos. Bendrai organizuojamos studijų programos vadin- sis „Inovatyvūs sprendimai geomatikoje“ ir „Inovatyvi kelių ir tiltų inžinerija“. „Inova- tyvi kelių ir tiltų inžinerija“ – dviejų universitetų, tačiau trijų fakultetų organizuojama studijų programa. Ją parengė VGTU Aplinkos inžinerijos ir

Statybos fakultetai bei Rygos technikos universiteto Staty- bos fakultetas. Studijų progra- mą „Inovatyvūs sprendimai geomatikoje“ sukūrė VGTU Aplinkos inžinerijos fakulteto Geodezijos ir kadastro katedra ir Rygos technikos uni- versiteto Statybos fakulteto Geomatikos katedra. Abiejų studijų programų studijos truks po 1,5 m. Vienaį semes- trą studentai turėtų studijuoti VGTU, kitą – Rygos technikos universitete, trečiasis semes- tras būtų padalintas tarp dviejų šalių ir skirtas baigia- mojo darbo rašymui.

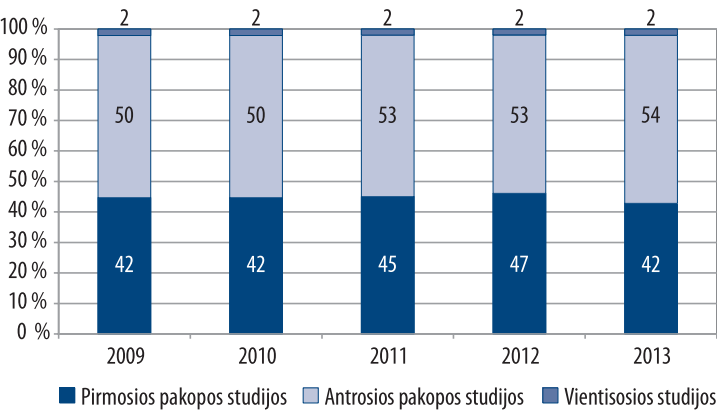
Pristatyta 2013 metų universiteto veiklos ataskaita

Atkelta iš 1 p.

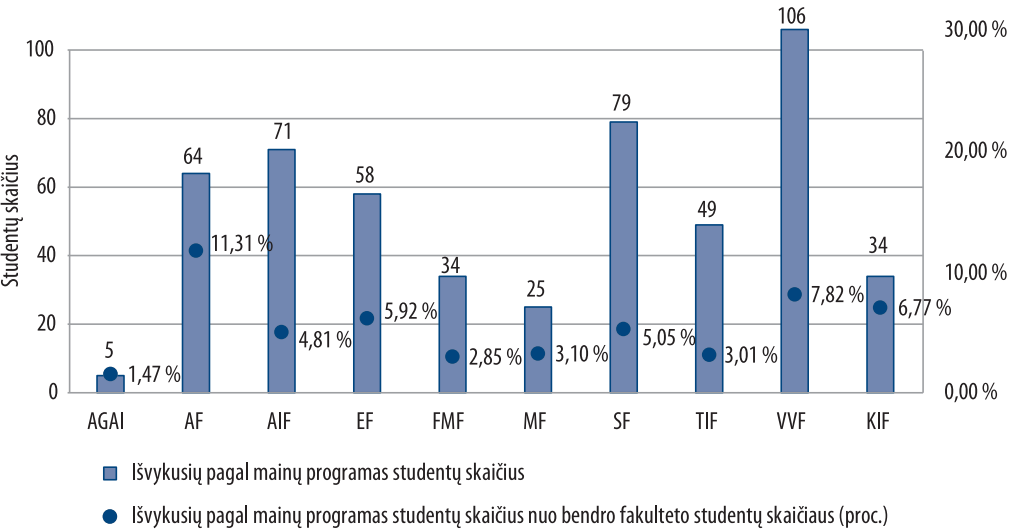
VG TU STUDIJOS

2013 m. studijų prioritetai ir plėtra nukreipta į:

- studijų programų kokybės priežiūrą aktyviai dalyvaujant darbdaviams;
- jungtinių studijų programų su užsienio universitetais kūrimą;
- studijų programų atnaujinimą ir tobulinimą orientuojantis į tarptautiškumą ir išorės poreikius, derinant ilgalaikių žinių ir gebėjimų formavimą su praktiniais rinkos poreikiais;
- nuotolinių studijų plėtrą;
- mokymosi visą gyvenimą sistemos plėtrą;
- studijų prieinamumo visų socialinių sluoksnių atstovams didinimą;
- papildomų ir išlyginamųjų studijų kolegijų absolventams plėtrą;
- bakalauro ir magistro studijas anglų kalba;
- tarptautinius vieno semestro studentų ir dėstytojų mainus;
- mokomųjų, gamybinių ir mokslinių praktikų pažangiausiose šalies ir užsienio įmonėse plėtojimą;
- bibliotekos, mokomųjų el. knygų leidybos gausinimą;
- studijų universitete pristatymo visuomenei ir bendradarbiavimo su vidurinių mokyklų bendruomenėmis formų plėtrą.

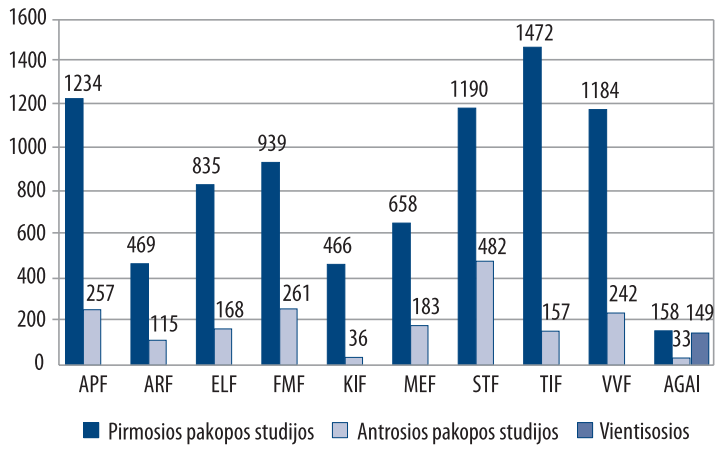
Studijų programų skaičius ir jų procentinis pasiskirstymas

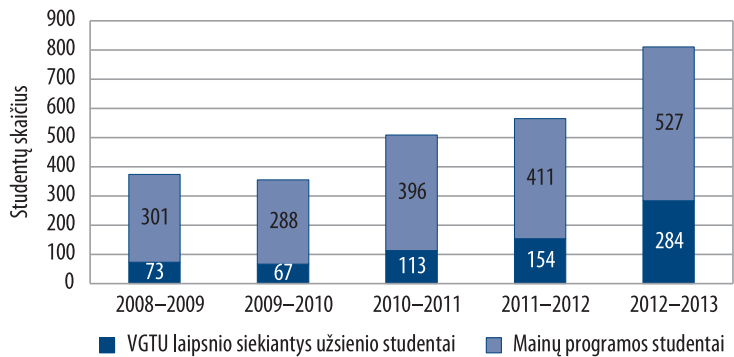
Studentų mobilumas. Išvykstantieji

Universitetas	Studijų programa	Priimta studentų
LSMU	medicina	302
VU	teisė	274
VU	ekonomika	270
MRU	teisė	203
VG TU	transporto inžinerinė ekonomika ir vadyba	198
VU	medicina	190
MRU	teisė ir muitinės veikla	182
MRU	teisė ir ikiteisminis procesas	163
LSU	treniravimo sistemos	160
VDU	teisė	156
VU	politikos mokslai	156

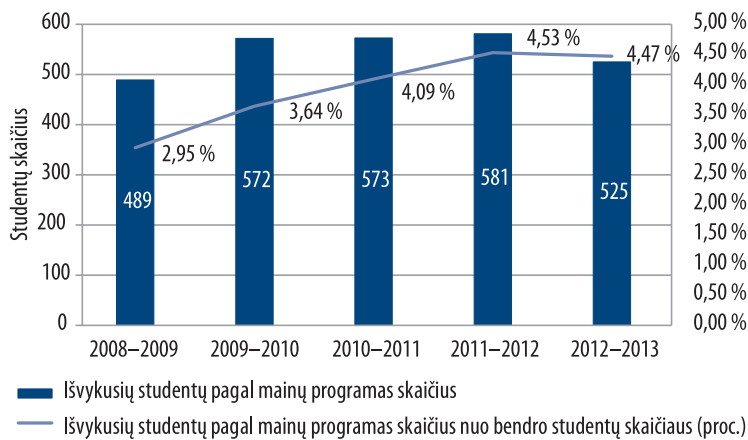
Universitetinių studijų programų, 2013 m. surinkusių daugiausia valstybės finansuojamų vietų, skaičius

Studentų skaičius pagal fakultetus 2013 m.

Tarptautinių studentų, atvykusių studijuoti, skaičius 2008–2013 m. m.

Studentų, išvykusių pagal mainų programas, skaičius 2008–2013 m. m.

Universitetas	Studijų programa	Pasirašyta v f vietų studijų sutarčių
VU	medicina	141
VU	ekonomika	138
VU	teisė	133
KTU	programų sistemos	132
VU	programų sistemos	129
LSMU	medicina	120
VU	politikos mokslai	110
VG TU	multimedija ir kompiuterinis dizainas	87
VG TU	transporto inžinerija	86
VG TU	kūrybinės industrijos	83

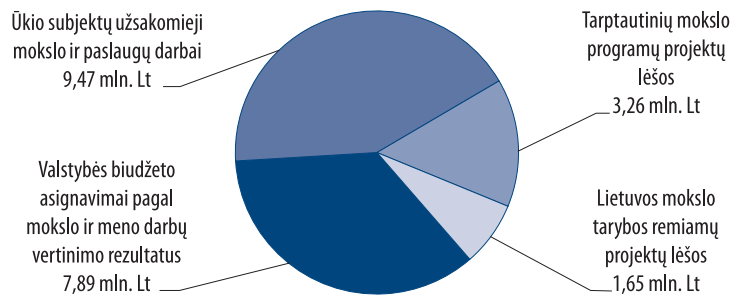
Universitetinių studijų programų, 2013 m. surinkusių daugiausia studentų, dešimtukas

VG TU MOKSLAS

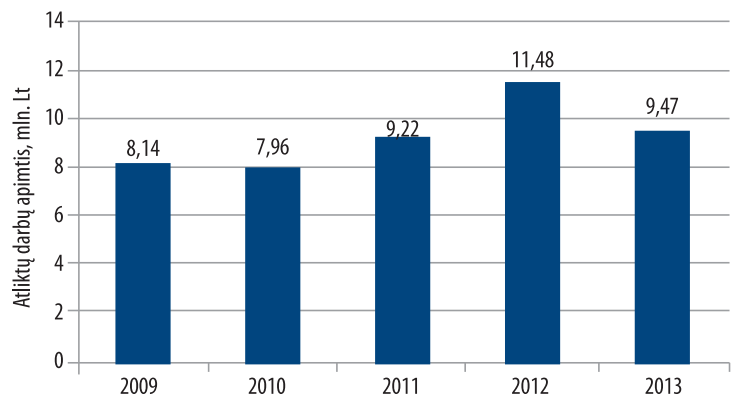
- Pertvarkyta mokslo padalinių struktūra;
- straipsnių užsienio žurnaluose, referuojamose „Web of science“ duomenų bazėje ir turinčiuose citavimo indeksą, padidėjimas (2013 m. – 105, 2012 m. – 77);
- apgintos 61 daktaro disertacijos;
- palyginti su kitais Lietuvos universitetais, sėkmingai vykdoma patentinė veikla;
- valstybinė mokslo premija įteikta prof. Gintariui Kaklauskui;
- valstybės biudžeto asignavimai mokslui 2013–2015 metams skiriami pagal 2009–2011 mokslo rezultatus;
- doktorantūros ir magistrantūros vietos 2013–2015 metams skiriamos pagal 2009–2011 mokslo rezultatus.

Svarbiausi su moksline veikla susiję uždaviniai:

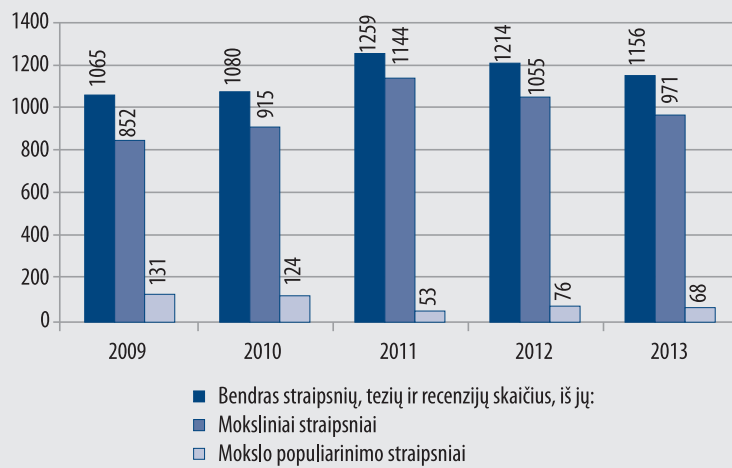
- vykdyti tarptautinio lygio aktualių prioritetinių mokslo vystymo kryptių MTEP darbus;
- sutelkti žmogiškuosius, finansinius ir administracinius išteklius ir sukurti stambius tyrimų centrus;
- koncentruoti VGTU mokslininkų ir tyrėjų potencialą tarpkryptiniams tyrimams, orientuotiems į didelę šalies pridėtinės vertės dalį sukuriančius ūkio sektorius;
- inicijuoti ir vykdyti ilgalaikius kompleksinius tarptautinius bei nacionalinius MTEP darbus;
- skatinti kurti naujas technologijas ir jas komercializuoti;
- ugdyti studentų kūrybiškumą bei verslumą.

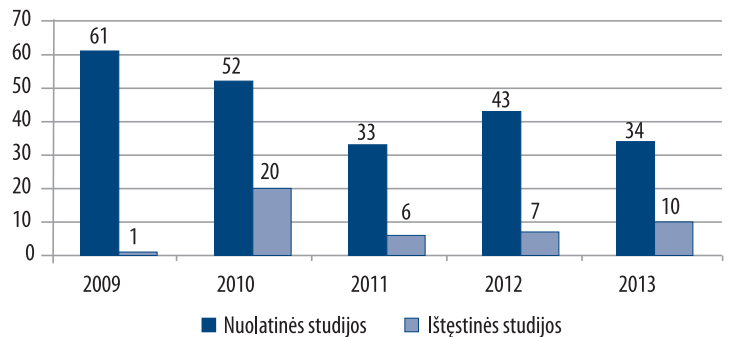
Mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros (MTEP) darbų finansavimo šaltinių struktūra

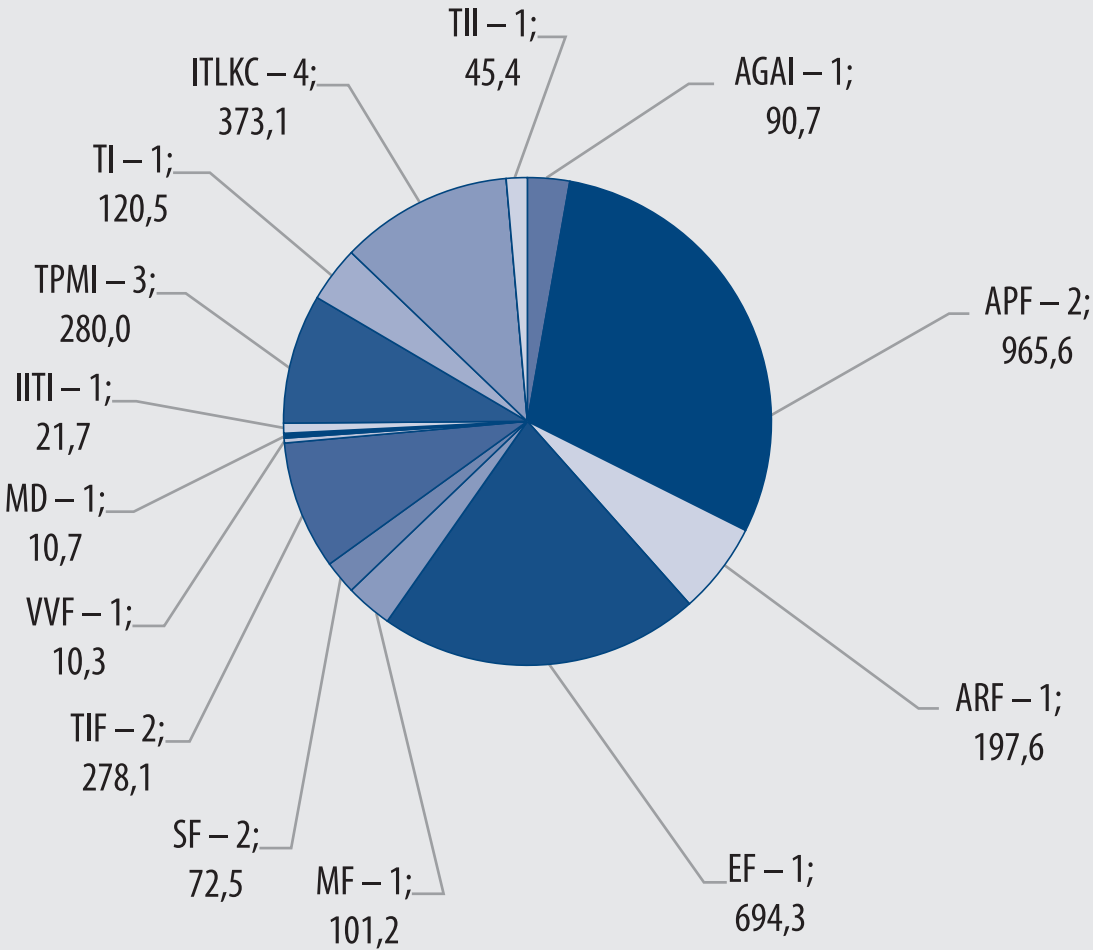
Užsakomųjų darbų apimtys kitimas 2009–2013 m.

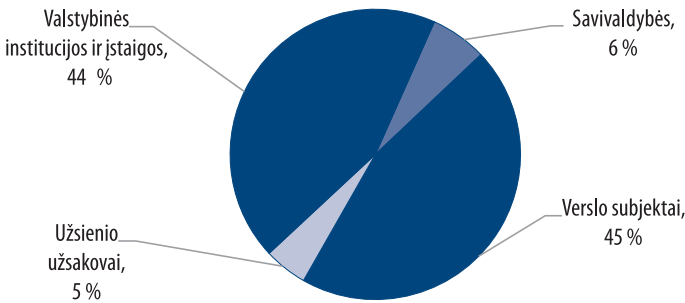
Mokslinės publikacijos. Straipsnių skaičius 2009–2013 m.

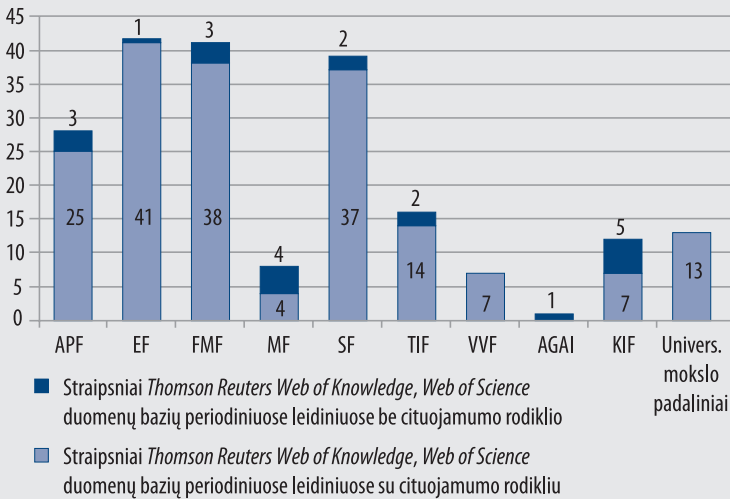
Doktorantūros studijos. Priimtų studijuoti doktorantų skaičius

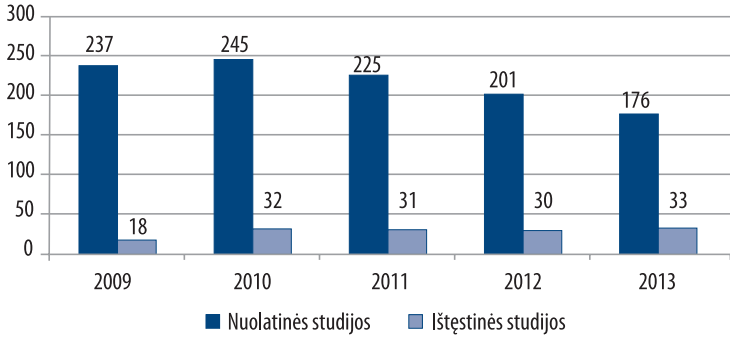
VG TU vykdytų tarptautinių mokslinių tyrimų projektų skaičius ir lėšos (tūkst. Lt)

Užsakomųjų darbų finansavimo šaltiniai

2013 m. paskelbti straipsniai periodiniuose leidiniuose, įrašytuose į „Thomson Reuters Web of Knowledge Web of Science“ duomenų bazes

Doktorantų skaičius kiekvienų metų gruodžio 31 d.

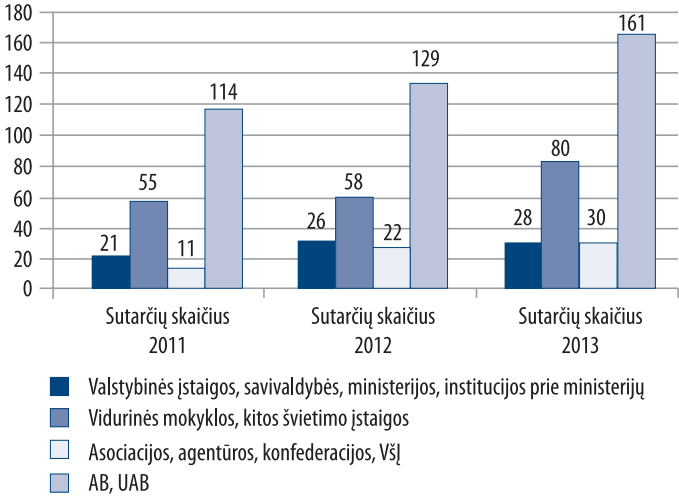
POVEIKIS REGIONUI

VGТУ regionui, valstybei ir miestui:

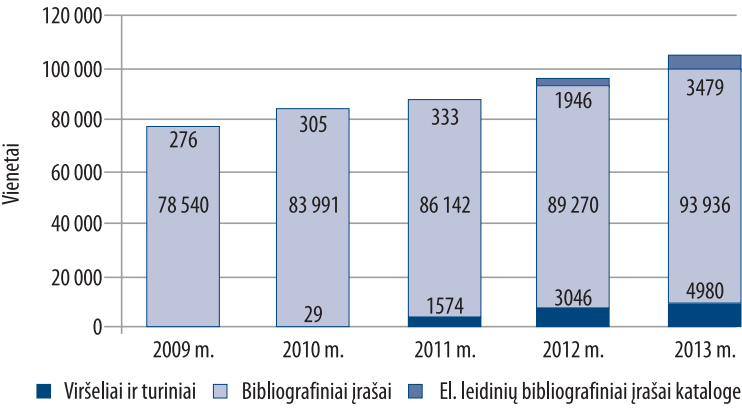
- specialistų rengimas, taikomieji tyrimai, tęstinės studijos;
- mokslinių tyrimų orientavimas į aktualias valstybės ūkio socialinės ir kultūrinės plėtros sritis;
- universiteto meno kolektyvų veikla;
- bibliotekos švietėjiška veikla (parodos, susitikimai).

Universitetas moksleiviams:

- SPIC ir viso universiteto veikla profesinio orientavimo srityje;
- Jaunojo inžinieriaus mokykla;
- VGТУ klasės gimnazijose (22 klasės, 534 mokiniai, 188 įstojo į VGТУ);
- bendradarbiavimas su mokslo ir kitais socialiniais partneriais.

Bendradarbiavimas su mokslo ir kitais socialiniais partneriais

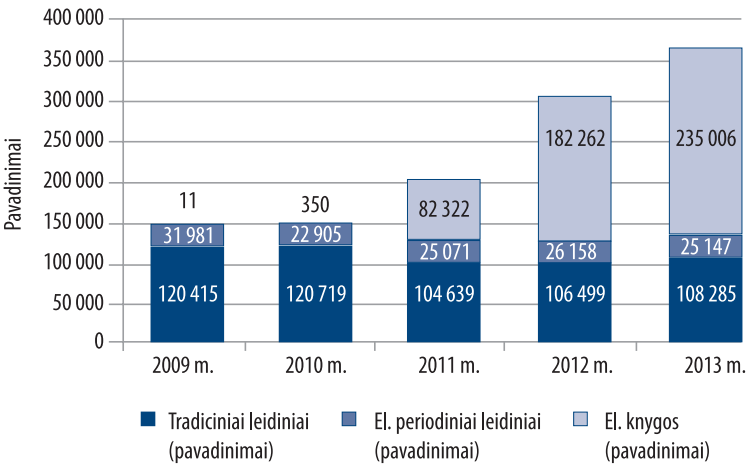
Elektroninio katalogo augimas 2009–2013 m.

INFRASTRUKTŪRA

- Mokslo, studijų ir administracinio centro statybos užbaigimas;
- Kūrybos centro „Link menų“ statyba;
- AGAI laboratorijų ir treniruoklių korpuso statyba;
- Mechanikos, Transporto inžinerijos ir Elektronikos fakultetų studijų ir laboratorijų korpuso statyba. 2014 m. projekto rengimas;
- bibliotekos kartu su leidykla „Technika“ veiklos tobulinimas – E-biblioteka;
- IT pradėtų projektų užbaigimas;
- pasiruošimas kitam struktūrinių fondų kvietimo laikotarpiui.

Kokybės vadybos sistemos universitete plėtojimas:

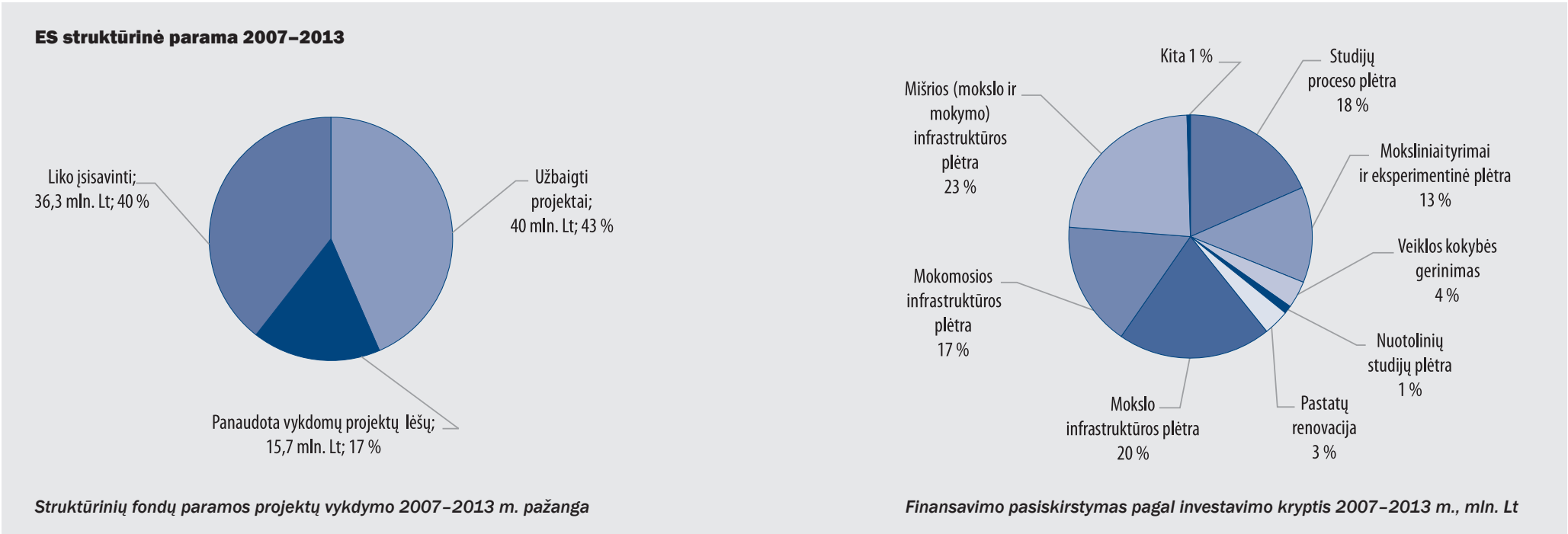
- patvirtinti VGТУ kokybės strategijos matmenys;
- kokybės modelis grindžiamas „Europos aukštojo mokslo erdvės užtikrinimo nuostatų (ESG) gairėmis“;
- pereinama nuo struktūrinio-funkcinio prie pagrindinių (vertę kuriančių procesų) ir pagalbinių procesų stebėjimo;
- pagrindiniai procesai: strateginis valdymas; studijos ir mokymasis visą gyvenimą; mokslo (meno) veikla ir inovacijos; indėlis į šalies raidą;
- 3 fakultetuose šiuo metu vyksta diegimo procesai;
- tęsiamas projektas „VGТУ vidinės studijų kokybės vadybos sistemos diegimas“.

Informacijos išteklių kaita 2009–2013 m.

Leidiniai	2009 m.		2010 m.		2011 m.		2012 m.		2013 m.	
	pavadinimų skaičius	spaudos lankų	pavadinimų skaičius	spaudos lankų	pavadinimų skaičius	spaudos lankų	pavadinimų skaičius	spaudos lankų	pavadinimų skaičius	spaudos lankų
Monografijos	7	131,25	4	121,00	5	131,75	7	127,50	4	56,00
Mokslo publicistiniai leidiniai	1	30,50	2	42,25	3	16,25	4	58,75	2	32,00
Žodynai	1	16,00								
Mokslo žurnalai	18	716,50	18	827,75	19	878,50	19	884,00	19	1 178,00
Mokslo darbai ir leidinių serijos	12	198,00	7	131,50	3	83,75	3	29,25	5	80,00
Konferencijų straipsnių rinkiniai	9	259,00	13	523,00	15	521,79	12	571,50	10	271,25
Disertacijos, santraukos ir kt.	98	685,25	116	766,50	110	740,00	101	989,75	111	883,25
Vadovėliai	8	230,50	15	336,80	12	531,75	9	287,75	11	292,00
Mokomosios knygos	62	653,25	68	646,90	55	590,00	54	558,75	23	205,75
Iš viso	216	2 920,25	243	3 395,70	222	3 493,79	209	3 507,25	185	2 998,3

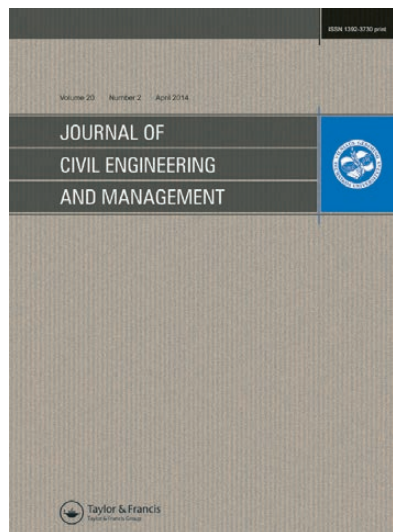
Išleisti leidyklos „Technika“ leidiniai

Tarptautinę žurnalo sėkmę lėmė kryptingas darbas

Edita Jučiūtė

Kaip įvertinti mokslo žurnalo kokybę, įtaką ar reikšmingumą akademiniam pasaulyje? Kodėl vieni mokslo žurnalai tik susikūrę apmiršta, o kitų leidyba įgyja didžiulį pagreitį? Taip sėkmingai didėdamas ir populiarėdamas jau dvidešimtuosius gyvavimo metus švenčia VGTU žurnalas „Journal of Civil Engineering and Management“ (JCEM). Apie žurnalo susikūrimą ir populiarumo paslaptis pasakoja jo vyriausiasis redaktorius profesorius, akademikas Edmundas Kazimieras Zavadskas ir atsakingoji redaktorė doc. dr. Jurgita Antuchevičienė.

Kaip pradėtas leisti žurnalas „Statyba – Civil Engineering“, šiais metais švenčiantis 20 gyvavimo metų jubiliejų?

Prof. E. K. ZAVADSKAS: Prieš dvidešimt metų Vilniaus technikos universitetas pradėjo leisti mokslo žurnalą „Statyba – Civil Engineering“. Nepriklausomoje Lietuvoje reorganizavus Vilniaus inžinerinį statybos institutą į Vilniaus technikos universitetą, įkūrus plataus profilio statybos doktorantūrą, buvo nutarta visus statybos profilio leidžiamus leidinius sujungti į vieną žurnalą.

Buvo nutarta „Statybą“ leisti kas ketvirtį keturiomis kalbomis: lietuvių, anglų, vokiečių ir rusų. Nuo 1995 iki 2001 metų buvo išleisti 34 žurnalų numeriai, kuriuose paskelbti 543 straipsniai.

Kada žurnalas buvo pavadintas „Journal of Civil Engineering and Management“?

Doc. dr. J. ANTUCHEVIČIENĖ: 2002-aisiais. Žurnalo redaktoriai siekė didesnio populiarumo tarptautinėje mokslininkų erdvėje. Dėl šios priežasties ir straipsniai jame pradėti skelbti tik anglų kalba.

Netrukus žurnalą pradėjo referuoti ir įvairios duomenų bazės, o nuo 2008 metų jį referuoja ir Thomson Reuters Web of Science duomenų bazė. Nuo 2008 metų žurnalas yra pripažintas kaip tarptautinės CIB organizacijos (International Council for Research and Innovation in Building and Construction) remiamas žurnalas.

Tai patvirtinantis užrašas yra ant jo titulinio puslapio. Taip pat, siekiant dar platesnės žurnalo „Journal of Civil Engineering and Management“ (JCEM) sklaidos elektroninėje erdvėje, nuo 2008 m. pradėtas naudoti elektroninė leidyboje plačiai taikomas skaitmeninis identifikatorius DOI (angl. the Digital Object Identification).

Taip kiekvienam straipsniui buvo suteiktas DOI numerio adresas, kuris susideda iš dviejų dalių: priedė-

lio, kurį leidėjui suteikia Cross Ref agentūra, ir prieigos, kurios sandarą leidėjas sudaro savo nuožiūra.

Siekiant tobulinti žurnalų leidybą, 2011 metais VGTU sudarė leidybos sutartį su „Taylor & Francis“ leidykla ir dešimčiai VGTU žurnalų, tarp jų ir JCEM, buvo įdiegtos įvairios elektroninės sistemos: ScholarOne Manuscripts (straipsnių pateikimo ir recenzavimo sistema), CATS (leidybės platforma). Taip dar daugiau pakilo žurnalo prestižas tarptautinėje aplinkoje.

Žurnalas tampa vis labiau žinomas, populiarus ir vertinamas ne tik Lietuvos, bet ir užsienio mokslininkų. Tiek paskelbtų, tiek ir gaunamų aukštos mokslinės kokybės straipsnių skaičius sparčiai auga. Kas, Jūsų nuomone, lėmė šio žurnalo sėkmę ir populiarumą?

Doc. dr. J. ANTUCHEVIČIENĖ: Kaip teigia Ohajo universiteto (JAV) profesorius, mokslo žurnalo vyriausiasis redaktorius Hojjat'as Adeli, prie mokslo žurnalo sėkmės daugiausiai prisideda mokslinė redaktoriaus kvalifikacija bei kryptingas ir kruopštus ilgametis darbas.

Redaktoriai formuoja žurnalo politiką ir mokslinės kokybės standartus, suformuoja redakcinę kolegiją, parenka kompetentingus recenzentus. Įvertindami recenzentų komentarus ir straipsnio vertę, redaktoriai priima galutinį sprendimą dėl straipsnio paskelbimo ar neskelbimo žurnale.

„Journal of Civil Engineering and Management“ vyriausiasis redaktorius – Lietuvos mokslų akademijos tikrasis narys, Lietuvos mokslo premijos laureatas (1996 ir 2004 m.) prof. E. K. Zavadskas – turi ilgą darbą patirtį, įkūrė žurnalą ir eina vyriausiojo redaktoriaus pareigas visus 20 metų.

Per šį laikotarpį atkaklaus vyriausiojo redaktoriaus darbo ir pastangų dėka žurnalas pasiekė puikių rezultatų: žurnalą pradėjo referuoti įvairios tarptautinės duomenų bazės, buvo suteiktas cituojamumo rodiklis (Thomson Reuter's Institute for Scientific Information (ISI) Impact Factor (IF)), išaugo straipsnių skaičius, periodiškumas ir tarptautiškumas, matomumas tarptautinėje akademinėje visuomenėje.

Prie žurnalo tarptautiškumo didinimo ir sklaidos už Europos ribų prisideda redaktorius Šiaurės Amerikai profesorius Mirosław J. Skibniewski, Amerikos statybos inžinierių sąjungos (ASCE) narys.

Žurnalo mokslinę kokybę padeda užtikrinti vyriausiojo redaktoriaus pavaduotojai, aktyvūs ir pripažinti mokslininkai: profesorius Gintaris Kaklauskas, kuriojantis statybinių konstrukcijų ir medžiagų sritį, profesorius Artūras Kaklauskas, kuriojantis statybos

technologiją ir vadybą, profesorius Rimantas Kačianauskas, kuriojantis konstrukcijų mechanikos ir fizikos bei informacinių technologijų tematiką.

Redaktorių mokslinę kvalifikaciją rodo jų plati mokslinė veikla. Visi yra Lietuvos mokslų akademijos tikrieji nariai, Lietuvos mokslo premijų laureatai. Minėti mokslininkai šiuo metu aktyviai skelbia straipsnius kituose žurnaluose ir yra gerai cituojami. Jų citavimo h indeksas (Hirsh Index) siekia iki 36.

Prof. E. K. ZAVADSKAS: Žurnalas yra didelės apimties ir vyriausiajam redaktoriui talkina dvi atsakingosios redaktorės. Sklandžiais straipsniais, nuo jų pateikimo iki leidybos, mokslinė ir techninė publikacijų kokybė rūpinasi, bendrauja su autoriais ir recenzentais Jurgita Antuchevičienė ir Laura Tupėnaitė. Jos taip pat yra ir aktyvios mokslininkės, publikuojančios straipsnius.

Teiginį apie žurnalo populiarumą patvirtina ir šio žurnalo užsienio autorių skaičiaus kaita. Kol žurnalas „Statyba“ buvo leidžiamas keturiomis kalbomis, jame net 76 proc. publikacijų sudarė Lietuvos autorių straipsniai ir tik 12 proc. užsienio autorių.

Pertvarkius žurnalą į „Journal of Civil Engineering and Management“, iki jam patenkančią Thomson Reuters Web of Science duomenų bazę 2008 metais, Lietuvos autorių straipsnių buvo apie 49 proc., 45 proc. sudarė užsienio autorių ir 6 proc. – bendri Lietuvos ir užsienio autorių straipsniai.

Po 6 metų referavimo Web of Science bazėje lietuvių autorių straipsniai sudarė 24 proc., 70 proc. – užsienio autorių straipsniai ir 6 proc. – bendri Lietuvos ir užsienio autorių straipsniai.

Įspūdingas ir pastarųjų šešerių metų žurnale rašančių autorių tarptautiškumas. 2008–2013 metais žurnale buvo išspausdinta net 47 įvairių valstybių mokslininkų straipsniai. Kinijai ir Honkongui teko 27 proc., Lietuvai – 22,8 proc., Lenkijai – 8,5 proc., JAV – 6,9 proc., Taiwanui ir Iranui – po 6,4 proc., Malaizijai ir Turkijai – po 6 proc., Jungtinėi Karalystei – 4 proc., Indijai – 3 proc., Pietų Korėjai – 2 proc., Austrijai ir Australijai – po 1,6 proc., po 1 proc. – Egiptui, Nigerijai, Ukrainai, Švedijai, Kanadai, Kroatijai ir Ispanijai. Mažiau nei 1 proc. – Ugandai, Alžyriui, Jordanijai, Italijai, Baltarusijai, Vokietijai, Danijai, Estijai, Slovėnijai, Izraeliui, Kuveitui, Rusijai, Tailandui, Omanui, Bangladešui, Singapūriui, Belgijai, Šri Lankai, Saudo Arabijai, Suomijai, Jungtiniam Arabų Emyratams, Palestinai, Latvijai, Indonezijai, Tunisui, Slovakijai.

Ar tiesa, kad žurnalo straipsniams taikomi griežti reikalavimai?

Doc. dr. J. ANTUCHEVIČIENĖ: Žurnalo kokybė yra itin glaudžiai susijusi ir tiesiogiai priklauso nuo griežto, kruopštaus ir kvalifikuoto straipsnių recenzavimo proceso.

Kokybišką recenzavimo procesą lemia du dalykai: kompetentingi, patyrę recenzentai, turintys pripažinimą ir gerą reputaciją mokslo visuomenėje, bei pakankamas recenzentų skaičius, užtikrinantis objektyvų ir išsamų straipsnio vertinimą.

„Journal of Civil Engineering and Management“ redaktoriai stengiasi užtikrinti kokybišką straipsnių vertinimą, kiekvienam straipsniui pasitelkdami ne mažiau nei 2–3 recenzentus, o esant prieštaringiems vertinimams kviečia papildomus recenzentus.

Po recenzavimo priimama tik apie 20 proc. iš pateiktų straipsnių, atitinkančių aukščiausius mokslinio naujumo ir kokybės standartus.

Prie efektyvaus recenzavimo proceso prisideda itin daug įvairių statybos sričių mokslininkų. 2012–2013 metais straipsnius recenzavo daugiau nei 500 recenzentų, iš kurių 14 proc. sudaro Lietuvos mokslininkai, o 86 proc. – pripažinti ir žinomi kitų pasaulio šalių mokslininkai.

JCEM žurnalo redakcinę kolegiją sudaro 61 narys, tarp jų 23 Lietuvos mokslininkai ir 38 garsūs mokslininkai iš kitų pasaulio šalių (Latvijos, Estijos, Lenkijos, Vokietijos, Belgijos, Austrijos, Jungtinės Karalystės, Suomijos, Kroatijos, Čekijos, Vengrijos, Portugalijos, JAV, Izraelio, Japonijos, Korėjos, Taivano, Pietų Afrikos).

Jau ketvirtus metus žurnalas leidžiamas kartu su „Taylor & Francis“ leidykla. Autorių, redaktorių ir recenzentų patogumui, proceso nuo straipsnio pateikimo iki leidybos sklandumui, objektyvumui ir kokybei užtikrinti buvo įdiegtos elektroninės recenzavimo bei leidybos sistemos.

Taikomos priemonės moksliniam nesąžiningumui, interesų konfliktams išvengti, autorinėms teisėms apsaugoti. Bendradarbiaujant su „Taylor & Francis“ leidykla žurnalas tapo dar populiarsnis, padidėjo žurnalo matomumas tarptautinėje bendruomenėje.

Žurnalo kiekvieno tomo paskutiniame numeryje spausdinamos autorių ir reikšminių žodžių rodyklės bei metų recenzentų sąrašas. Taip pagerbiami mokslininkai, kurie prisidėjo prie žurnalo kokybės gerinimo ir populiarinimo.

„Journal of Civil Engineering and Management“ turi aukštus citavimo rodiklius. Ar tai yra svarbiausias žurnalo kokybės kriterijus?

Prof. E. K. ZAVADSKAS: Vienas iš labiausiai vertinamų rodiklių – žurnalo cituojamumo rodiklis IF (Thomson Reuter's Institute for Scientific Information (ISI) Impact Factor). „Journal of Civil Engineering and Management“ šis rodiklis yra 2,016. Galime pasidžiaugti, jog žurnalas užima aukštą 12 vietą pagal IF dydį tarp 122 civilinės inžinerijos srities žurnalų, o jo IF yra daugiau kaip 2,5 karto aukštesnis už vidutinį šios kategorijos žurnalų cituojamumo rodiklį (0,786).

Žurnalo raida nuo jo leidimo pradžios iki kokybiško ir turinio gerą reputaciją sukūrimo – ypač kruopštus ir tuo pačiu lėtas procesas. Sakoma, jog reikia apie dešimt metų, kad žurnalas prigytų.

Nemaža dalis naujai įsteigtų periodinių leidinių taip ir neįsitvirtina, baigia savo gyvavimą per pirmus penkerius metus.

Dešimties metų jubiliejaus pasiekimas – jau reikšmingas veiklos etapas bei žurnalo kokybės vertinimo rodiklis, o dvidešimties metų jubiliejus – jau kitas svarbus žurnalo gyvavimo etapas.

Džiaugiamės, jog „Journal of Civil Engineering and Management“ kaip tik ir artėja prie šio žurnalo brandos etapo, sėkmingai gyvuodamas jau dvidešimtuosius metus.

Jau trečius metus leidžiate po šešis žurnalo numerius. Pusantro karto padidėjo ir žurnalo apimtis, ir išleidimo dažnis. Kodėl priėmėte tokį redaktoriams turbūt nelengvą sprendimą?

Prof. E. K. ZAVADSKAS: Žurnalai, kurių numerių išleidimo dažnis didesnis, pasižymi neabejotinai privalumais. Jie praneša apie mokslinių tyrimų rezultatus didesniau mokslininkų ratui ir, svarbiausia, geba greičiau paskelbti priimtus straipsnius, o tuo pačiu ir greičiau paviešinti naujausius mokslinius atradimus.

Kas jums, kaip atsakingajai šio žurnalo redaktorei, teikia Jūsų darbe daugiausiai džiaugsmo?

Doc. dr. J. ANTUCHEVIČIENĖ: Džiugina galimybė dirbti su mūsų žurnalo redaktoriais – profesoriais, akademikais, turinčiais didelę patirtį. Malonus ir kasdienis bendravimas su straipsnių autoriais – įvairių šalių mokslininkais, žymių pasaulio mokslininkų nuoširdi pagalba recenzuojant straipsnius.

Man tai didžiulė ir bendravimo, ir mokslinė patirtis.

Sėkminga karjera: turėk mėgstamą darbą ir nereikės dirbti

Paulina Makūnaitė

Kinų mąstytojas Konfucijus yra pasakęs: „Pasirink mėgstamą darbą ir tau gyvenime nėra vienos dienos nereikės dirbti.“ Ne viena įžymybė, darbdavys, personalo skyriaus vadovas, karjeros ekspertas šiandien mėgsta remtis jo išmintimi ir studentams siūlo gerai pagalvoti, ar pasirinkta profesija tinka. Jei tinka, negailėti pastangų mokantis, tobulėjant, o po to – ir dirbant.

VGТУ organizuojamos „Karjeros dienos“ – viena pirmųjų progų studentų pažinčiai su darbdaviais. Įpusėjus „Karjeros dienoms“, daugiau nei 2 tūkst. studentų aplankė apie 30 atvirų paskaitų, susitiko su pramogų pasaulio, verslo lyderiais, dalyvavo įmonių kontaktų mugėje, kur praktikuosite prieš tikrą darbo pokalbį ar ieškojo praktikos, darbo vietų.

VGТУ surengtų susitikimų tikslas buvo supažindinti studentus su įkvepiančias karjeros istorijas galinčiomis papasakoti asmenybėmis – pramogų pasaulio žvaigždėmis ir verslo lyderiais. „Susitikimų seriją skyrėme ieškantiems įkvėpimo, kitokių istorijų, nestandartinių karjeros kelių pristatymo, galimybių. Studentai turi kuo anksčiau suprasti, kad visi mes kuriame unikalų gyvenimą, turime skirtingus interesus, pomėgius, gebėjimus, kompetencijas, taigi kiekvieno karjeros kelias

yra išskirtinis“, – pasakojo VGТУ Integracijos ir karjeros direkcijos direktorė Vilma Navikienė.

Savo patirtimi dalijosi reklamos kūrėjas, scenaristas, režisierius Tadas Vidmantas, televizijos laidų prodiuseris, masinių renginių režisierius Gediminas Jaunius, TV3 žinių vedėja Vlada Musvydaitė, radijo laidų vedėjai „Radistai“, taip pat kompanijų „Girteka“, „Schmitz Cargobull Baltic“, „CSC Baltic“, „MarkMonitor“ atstovai ir kiti žymūs bei reikšmingi svečiai.

Pasibaigus „Karjeros dienų“ susitikimų serijai, universitete įvyko įmonių kontaktų mugė, kur studentai galėjo susitikti su darbdaviais ir tartis dėl praktikos vietų, ieškoti darbo. Mugėje dalyvavo daugiau nei 40 didžiųjų Lietuvos kompanijų atstovai. Visi jie dalijo ne tik profesinius patarimus, bet ir pasakojo, kaip surasti vietą pasirinktoje specialybėje, studijų srityje, kaip sėkmingai kilti karjeros laiptais ir nepaslysti. „Ši mugė pradžiugino ne tik studentus, bet ir įmonių, kompanijų atstovus, kurie sutiko daug motyvuotų studentų, pasiėngusių kontaktų mugėi, žinančių savo tikslus ir siekius, pasidomėjusių kompanijomis“, – aiškino V. Navikienė.

Šiuo metu jau įpusėjusi vizitų į įmones serija: studentai keliauja ir susipažįsta su kompanijomis, jų darbo principais, gauna progos pabendrauti su darbuotojais. Taip pat turėtų prasidėti ir įmonių vadovų „Šešėliavimas“. Jau atrinkti studentai, kuriems bus sudarytos galimybės praleisti dieną ar kelias su kompanijų „Baltic Amadeus“, „Moller Auto“ ir „SEB paslaugų teikimo centro“ vadovais. Tai – neįkainojama proga, suteikianti galimybę pamatyti, kaip planuoja darbus ir ką kasdien veikia atsakingas pareigas užimantis žmogus, su kuo susitinka ir kokias problemas sprendžia, kokius tikslus kelia.

SĖKMINGA KARJERA – NE LENKTYNĖS

„Sėkminga karjera – pasitenkinimas savo gyvenimo būdu. Turiu nuvilti galvojančius, jog karjera yra darbas ar veikla, pasibaigianti uždarius biuro duris. Teisūs sakantys: „Turėk mėgstamą darbą ir tau nereikės dirbti“, – pasakojo televizijos laidų prodiuseris, masinių renginių režisierius, kūrybos namų „Elitaz“ įkūrėjas G. Jaunius.

Rasti savo kelią iš pirmo karto sunku: G. Jaunius prisiminė savo ieškojimus, kurių metu ir teologijos, ir žurnalistikos mokėsi. Tų ieškojimų jam negaila, nes įgyta patirtis jį suformavo kaip konkretų žmogų – asmenybę, turinčią apie pasaulį unikalų supratimą, pritaikomą ir toje veikloje, kuria G. Jaunius užsiima dabar.

Kelias karjeros link, G. Jaunius palygino, labai panašus į meilės paieškas. „Reikia siekti, dėti pastangas, klausytis savo širdies, nebijoti eksperimentuoti, klaidžioti“, – tvirtino prodiuseris. Dalinti puikius karjeros receptų jis nenorėjo, tvirtino „negalys pasakyti formulės“. Vienintelis dalykas, ką patarė – „nebijoti klausyti širdies“.

Vienas „MarkMonitor“ grupės vadovų Konstantinas Kazakovas sakė, daug jaunų žmonių sėkmingą karjerą įsivaizduoja kaip lenktynes, kuriose bandoma kuo greičiau ir kuo daugiau pasiekti. Tai reiškia, jog bendraamžius reikia palikti užnugarėje, užimti vis aukštesnius postus, vis daugiau uždirbti. Tai ekspertas pavadino „ne karjeros, o pripažinimo paieškomis“.

„Sėkminga karjera – subjektyvus dalykas, kiekvienam žmogui reiškiantis vis ką kita. Aš pats tikriausiai ją apibrėžčiau kaip meilę savo veiklai ir komfortą darbo vietoje. Manau, kad to galima pasiekti per

keletą metų“, – aiškino K. Kazakovas.

Pirminė sėkmingos karjeros prielaida – teisingas ir sąžiningas paties apsisprendimas pasirinkti konkrečią profesiją, o vėliau – pagal ją dirbti. „Nėra pašaukimo ir aistros būsimai profesijai, nebūs sėkmės bei darbo teikiamo malonumo“, – sakė bendrovės „Sweco Lietuva“ prezidentas ir VGТУ Tarybos narys Artūras Abromavičius. Jis patarė, kad karjeros pradžioje reikia būti sąžiningam ir nebijoti ryžtingų sprendimų: jei studijos nepatinka, o užimama pozicija ar veikla yra ne prie širdies, reikia ieškoti naujų galimybių. Meilė darbui lemia, kad jauno specialisto duona bus lengvesnė. Kaip tvirtino A. Abromavičius, jaunas darbuotojas turi nusiteikti sunkiam ir intensyviu darbui, daryti daugiau, nei iš jo tikimasi.

VGТУ „Karjeros mugės“ metu paaiškėjo, jog inžinerija nėra sritis, ku-

rioje labai greitai gali tapti turtingas, joje reikia kantrybės. A. Abromavičius sakė, kad be 3–5 metų darbo patirties savarankiškas specialisto darbas sunkiai įsivaizduojamas. Ko gero, pirmais metais atlygis už jauno specialisto darbą bus mažesnis nei tų, kurie, pavyzdžiui, užsiims įrenginių prekyba.

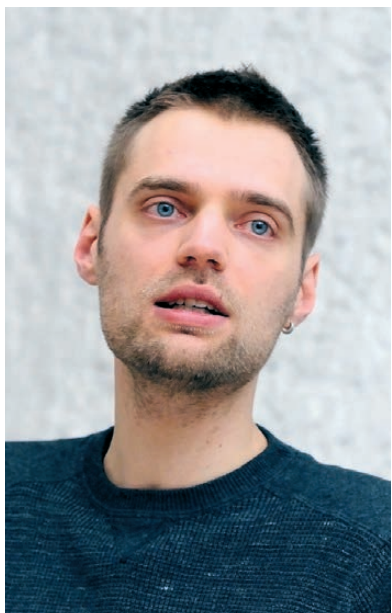
„Ilgainiui, kai darbdavys mato jaunojo kolegos motyvą tobulėti, žingeidumą ir pirmuosius rezultatus, pastangas, pats koreguoja atlyginimą, pasiūlo atsakingesnę darbą“, – sakė A. Abromavičius.

VGТУ Tarybos narys patikino, kad laipsnio įgijimas universitete sėkmingos karjeros taip pat negarantuoja: ji priklauso nuo to, ar jaunas specialistas studijų metu norėjo gauti tik diplomą, ar tapti savo srities profesionalu. „Pasakysiu atvira: nelabai įsivaizduoju, kuris darbdavys norėtų priimti diplomuotą, bet nemotyvuotą ir profesinių žinių neturintį žmogų. Tokiems darbą surasti bus tikrai sunku, nebent padėtų pažįstami.“

„CSC Baltic“ personalo atrankos vadovė Miglė Gudonytė tikino, kad vienos sėkmingos formulės, tinkančios visiems, nėra, tačiau kompetencijų kaupimas ir iniciatyvumas visada atnešą naudos. Jauniems, tik pradedantiems savo karjeros kelią specialistams ji patartų dalyvauti įvairiuose renginiuose, pažindintis su būsimais darbdaviais, plėsti profesinių kontaktų ratą, būti iniciatyviems.

1 PROC. ĮKVĖPIMO, 99 PROC. DARBO

„Tikriausiai nėra teisingo atsakymo, ką reiškia geriausia karjera: kiekvienas kuria unikalų ir nepakartojamą gyvenimą“, – sakė Integracijos ir karjeros direkcijos direktorė V. Navikienė. Viena aišku, kad kiekvienas

Su studentais bendravo reklamos kūrėjas, scenaristas, režisierius Tadas Vidmantas

Gediminas Jaunius įsitikinęs, kad kelias į karjerą panašus į meilės paieškas

darbas, užimama pozicija, vaidmuo leidžia kauptis žinioms, įgūdžiams, formuoti nuostatomis ir dažniausiai lemia ėjimą į priekį, tobulėjimą.

Karjeros specialistai rekomenduoja apsvarstyti gyvenimo prioritetus, kuo anksčiau išsikelti norimus pasiekti tikslus, nuolat juos peržiūrėti, apgalvoti. Kuo anksčiau mintys nukreipiamos šia linkme, tuo daugiau galima pasiekti.

O tada – laikas veiksams. „Jei keliamas tikslas yra laimėti olimpiadą, tikriausiai reikės daug treniuotis, dirbti, stengtis... O jei tikslas – gulėti priešais televizorių, tikriausiai nereikės plušėti nuo ryto iki vakaro, pakaks nusipirkti traškučių“, – svarstė V. Navikienė. Užsibrėžto tikslo sudėtingumas dažnai proporcingai atspindi reikalingų įdėti pastangų kiekį.

Čia neturi likti vietos neveiklumi, abejonėms, kurioms dažnai surandamas pasiteisinimas – „nepadarysiu, nes nesu genijus“. V. Navikienė tikino, kad genialumas – 1 proc. įkvėpimo ir 99 proc. darbo. Panašiai yra ir su lyderyste – tik ugdamas atitinkamus įgūdžius, galima išmokyti lyderiui reikalingų gebėjimų.

Čia ji pateikė universiteto pavyzdį, kuriame stengiamasi išugdyti lyderius – savo srities profesionalus. „Stipriems lyderystės gebėjimams vystyti reikalingas intelektas, o universitetas yra viena vietų, kuriose galima sukaupti žinių“, – sakė Integracijos ir karjeros direktijos direktorė ir tikino, kad lyderiai privalo būti savo srities profesionalai, pažįstantys savo srities, šakos ar tarptautinę rinką. Negana to, jie turi būti įkvepiantys ir kūrybingi, taip pat turi gebėti daryti įtaką. V. Navikienė pridūrė, kad universitetas – tinkama vieta įgyti daug lyderiui reikalingų bruožų: ne tik paskaitose, bet ir papildomuose užsiėmimuose, projektuose darbuose, verslumo projektuose, kūrybinėse dirbtuvėse.

Remdamasis Rytų išmintimi, Dakaro ralio dalyvis Benediktas Vanašas VGTU vykusį „Karjeros dienų“ dalyviams pasakojo, kad profesionalas yra žmogus, kuris, besigilinamas į vieną sritį, yra praleidęs 10 tūkst. valandų: „Galime paskaičiuoti: jei per dieną 10 valandų nuširdžiai domėsitės savo dalyku ir tai darysite septynias dienas per savaitę, tai po trejeto metų jau galėsite vadintis specialistu.“

O kas, jei karjera nesiklosto taip, kaip norisi? Čia ekspertai siūlo remtis tarp psichologų paplitusiu požiūriu: „Gyvenime klaidų ir nesėkmių nebūna, yra tik pamokos.“ Neigiamas atsakymas – taip pat atsakymas, leidžiantis mokytis. „Nors girdėti neigiamus atsakymus yra skausminga, jų aplinkybių analizė ir kryptingas darbas, siekiant išgirs-

ti „taip“, neabejotinai duos rezultatų“, – įsitikinusi V. Navikienė.

GYVENIMO APRAŠYME – DAUGIAU DĖMESIO PATIRČIAI

„Ar galėtumėte apibūdinti dažniausias gyvenimo aprašymų ar darbo pokalbių klaidas?“ – studentai klausė kompanijų atstovų. Pasirodė, kad klaidų daro ne tik jaunieji darbuotojai, bet ir specialistai, profesionalai.

Darbo pokalbyje svarbu, kad žmogus realistiškai save vertintų, būtų atviras ir nuoširdus. „Pradžioje svarbiausia – požiūris. Jeigu pajunti, kad būsimam darbuotojui įdomi pasirinkta profesija, sklinda teigiama energija ir noras tobulėti, gilintis į subtilybes, yra tikimybė, kad jis tikrai atsiduos savo profesijai ir ilgainiui taps profesionalu iš didžiosios raidės. Žinias galima pagilinti ir praplėsti, tačiau požiūrį pakeisti yra labai sunku“, – teigė įmonės „Sweco Lietuva“ vadovas A. Abromavičius.

Tačiau vieno „MarkMonitor“ grupės vadovų K. Kazakovo nuomone, viena dažniausių klaidų – asmeninių savybių akcentavimas: „CV pateikiamas platus asmenybės savybių sąrašas, tačiau pamirštama informacija apie patirtį. Būna, kad ir užimtų anksčiau pozicijų sąrašas mažai ką sako: reikia šiek tiek plačiau aprašyti, ką žmonės tose pozicijose veikė, už ką buvo atsakingi.“ Kai CV netvarkingas, tai darbdavys jį gali ir praleisti, daug daugiau dėmesio skirdamas geresniems gyvenimo aprašymams.

Integracijos ir karjeros direktijos direktorės V. Navikienės nuomone, didžiausią klaidą studentai padaro tada, kai „savo gyvenimo aprašymą ir motyvacinį laišką chaotiškai siuntinėja visais elektroniniais paštais“. Pirmiausia reikia nusibrėžti prioritetus, pagalvoti, kaip juos įgyvendinti, o tada gražiai išdėstyti motyvaciniame laiške.

Integracijos ir karjeros direktijos direktorė patarė motyvaciniame laiške parašyti, kodėl būtent ta kompanija domina darbo ieškančią, kodėl jis tinkamas šiai kompanijai ir jos siūlomai pozicijai, ką gali pasiūlyti. „Šiuokštu nesiųskite tų pačių motyvacinių laiškų visiems. Tai tikrai užkirs visus kelius į darbo pokalbį“, – sakė V. Navikienė.

Tačiau klaidų pasitaiko ne tik pirminiuose darbo paieškų etapuose. K. Kazakovas teigė, jog darbo pokalbiuose ir žemiausiu, ir aukštesniu pareigų siekiantys specialistai dažnai stengiasi nuspėti, ko iš jų tikisi darbdavys, siūlo patrauklesnius jam atsakymus – kad tik patys geresni pasirodytų. K. Kazakovo nuomone, „žmonės turėtų būti kaip įmanoma nuoširdesni per darbo pokalbį, nes jis – ne privalomas išlaikyti egzaminas“.

Tiesa, kad darbo pokalbių metu visi nori pasirodyti kuo geriau, tačiau problemos kyla tada, kai kandidatai persistengia ir pradeda meluoti. „CSC Baltic“ personalo atrankos vadovė M. Gudonytė tokiais atvejais pranašauja nesėkmę: „Kur matyta, kad gyvenimo aprašyme komunikabilumą pabrėžęs žmogus pokalbio metu negali rišliai prisistatyti?“

„Nors svarbios ir techninės žinios, patirtis, ne mažiau reikšmingas asmeninių savybių rinkinys. Geras IT specialistas, negebantis komunikuoti, neturintis lyderio savybių, niekada nebus geras projektų vadovas. Čia pranašesnis gali būti filologas, turintis didelį norą tobulėti, stipriai orientuotas į rezultatą, turintis planavimo įgūdžių“, – aiškino M. Gudonytė. Paaiškėjo, kad tokių sėkmės istorijų kompanijoje „CSC Baltic“ yra nemažai. Teigiamą įspūdį, personalo atrankos vadovės

nuomone, galima sukurti būnant savimi, jaučiant ribas ir situaciją, ateinant į darbo pokalbį pasidomėjus įmone ir prisirinkus konkrečių pavyzdžių iš praeities, iliustruojančių patirtį bei geriausias asmenines savybes.

M. Gudonytė tikino, kad kompanijų personalo vadovai renkasi ne tik darbuotojus, bet ir kolegas, su kuriais dirbs, dalysis patirtimi, taip pat gers kavą, mokysis ir dalyvaus „užklausinėje“ veikloje... Taigi svarbios ir asmeninės savybės: pirmenybė teikiama iniciatyviems, ambicingiems ir optimistiškiems specialistams.

O dabar įsivaizduokite situaciją, jog, pradėję dirbti, pamatote, kad darbas visai ne toks, kokio tikėjotės? Arba darbdavys pamato, jog darbo pokalbio metu save pristatėte kaip daug geresnį specialistą nei esate. „Siekiant išvengti tokių nemalonių siurprizų, per darbo pokalbį patarčiau būti atviriems, nuoširdžiai prisistatyti“, – sakė K. Kazakovas.

VERSLININKAI AUGINASI DARBUOTOJUS

V. Navikienė pridūrė, kad ryšio su studentais palaikymas aktualus ir darbdaviams, nes statistiniai duomenys rodo vis didesnį darbuotojų lojalumą sau ir savo tikslams: „Tyrimai rodo, jog darbo rinkoje vyrauja darbuotojų iki 38 metų migracija, o tai perspėja apie lojalumo darbdaviui stoką. Sakyčiau, kad ir kompanijos turi dėti daug pastangų, prisistatydamos būsimiems darbuotojams patraukliai, prisitraukdamos juos jau studijų metu.“

Daugelis Lietuvos kompanijų, vertindamos demografinę situaciją, emigracijos mastus, bendradarbiavimą su universitetu pradeda dėl galimybių pritraukti pačius gabiausius studentus. Tai ypač aktualu inžinerijos kompanijoms, kurios perspektyvių darbuotojų ieškosi jau nuo studijų, stengiasi juos užsiauginti.

„Verslo įmonės kaip patrakusios ieško grynuolių – pačių gabiausių ir motyvuotų studentų. Galima sakyti, potencialūs darbuotojai pradėdami „medžioti“ jau studijų laikais“, – pasakojo bendrovės „Sweco Lietuva“ prezidentas A. Abromavičius. Vadinamosios „medžioklės“ laukai dažnai priklauso nuo kompanijos profilio. „Sweco Lietuva“ atveju, jų nėra daug: „VGTU yra tas universitetas, kuriame rengiami mums reikalingi specialistai. Taigi, norint prisitraukti būsimus darbuotojus, reikia investuoti jau dabar.“ A. Abromavičiaus nuomone, kompanijų, nesirūpinančių būsimais specialistais šiuo metu, ateitis yra miglota, nes paprasčiausiai gali nelikti darbuotojų.

Tokios nuomonės laikosi ir bendrovės „Moller Auto Vilnius“ personalo vadovė Jurga Švilpauskienė, kuri VGTU „Karjeros dienų“ įmonių kontaktų mugėje tikino, kad „kiekviena kompanija jaučia pareigą auginti specialistus, kitu atveju, specialistus įdarbins kitos kompanijos“.

Pasak vieno „MarkMonitor“ grupės vadovų K. Kazakovo, specialistų stygiaus klausimas ir konkurencija dėl geriausių darbuotojų aktualesnė specifinėms kompanijoms: „Kai kurios įmonės, matyti, kovoja dėl tų pačių kandidatų – specifinius sugebėjimus turinčių inžinierių ar konstruktorių. Kuo specifiskesnė įmonės pakraipa, tuo paieškos sudėtingesnės.“ Jis svarstė, kad klientų aptarnavimo specialistų ieškančios bendrovės su tuo nesusiduria: jos dažniau pačios „medžiojamos“ – tokia me darbe reikalinga patirtis, kurios retas studentas turi.

K. Kazakovo įsitikinimu, kompanija ne visada žinoma tarp tinkamų

Artūras Abromavičius teigia, kad darbdaviams labai svarbus ne tik darbuotojo aukštojo mokslo diplomas, bet ir motyvacija

dirbti specialistų: „Esame čia norėdami pasakyti, kad turime ir praktikos, ir darbo vietų. Kuo daugiau jaunų profesionalų apie mus žinos, tuo didesnė galimybė išsirinkti geresnį darbuotoją.“

Būna, kad universitetų bendradarbiavimą su verslo kompanijomis paskatina ir patys studentai: „Kai VGTU studentai savo iniciatyva bendrovėje atliko keletą tyrimų, nustojo bijoti praktikos siauresnės specializacijos kompanijoje. O tada mūsų ir VGTU bendradarbiavimo atvejų smarkiai padaugėjo“, – sakė „Moller Auto Vilnius“ personalo vadovė J. Švilpauskienė.

Praktika – tik viena universiteto bei verslo kompanijų partnerystės ir bendradarbiavimo formų. Didelė dalis bendrovių, pasiūliusių studentams praktikuotis, vėliau juos pakviečia dirbti. Tarkime, „Sweco Lietuva“ kasmet į praktikas priima po 6–10 žmonių, supažindina juos su inžineriniu darbu, dalis jų ilgainiui pradeda dirbti kompanijoje.

Bendrovėje „Moller Auto Vilnius“ praktikantai taip pat dažnai gauna pasiūlymus likti dirbti: J. Švilpauskienė pasakojo, kaip VGTU verslo vadybos fakulteto studentė po praktikos tapo puikia darbuotoja – ji ne tik puikiai susitvarko su serviso administravimo užduotimis, bet ir toliau gilina finansines žinias, pavaiduoja kitus darbuotojus.

Kad verslo įmonės potencialių darbuotojų vis dažniau ieško universitete, įrodo ir Vilniaus Gedimino technikos universiteto (VGTU) duomenys. 2013 m. studentai iš įmonių sulaukė 40 proc. daugiau darbo pasiūlymų nei 2012-aisiais.

Universitete atliktos apklausos duomenimis, daugiau nei 50 proc. visų studijuojančiųjų pradeda dirbti jau studijų metais. „Pagrindiniais veiksniais, lemiančiais gerus įsidarbinimo rezultatus, studentai laiko ne tik asmenines savybes, bet ir darbo patirtį, studijas universitete,

Vilma Navikienė: „Kiekvieno žmogaus karjeros kelias yra išskirtinis“

socialinius ryšius“, – sakė V. Navikienė.

UNIVERSITETAS IR VERSLAS BENDRADARBIAUJA VIS DAŽNIAU

„Modernios kompanijos supranta, kad jų plėtros pamatas – naujos, šviežios idėjos, kurias atneša iniciatyvūs, gabūs specialistai. Taigi jos noriai įsitraukia į universiteto studentų žinių, įgūdžių ir karjeros ugdymo procesus“, – sakė V. Navikienė.

VGTU palaikomi ir kiti ryšiai su verslo kompanijomis: jų atstovai dalyvauja studijų programų kūrimo ir atnaujinimo, veda paskaitas, siūlo kursinių bei baigiamųjų darbų temas, dalyvauja studentų karjeros formavimo procese.

Apie pagalbą rengiant bakalauro ir magistro darbus „Sweco Lietuva“ prezidentas A. Abromavičius sakė, kad „kartais temas siūlo studentai, kartais – kompanija, nurodanti reikalingus spresti uždavinius, padedanti susidūrus su informacijos stygiumi“.

Tačiau A. Abromavičius svarstė, kad bakalauro darbai kompanijoms nebūna labai naudingi, tikėtis rezultatų galima tik iš magistro darbo: „Bakalauro darbas atneša didelę naudą studentui, o štai iš magistro darbo jau galima tikėtis ir praktinės naudos.“

Universiteto ir verslo partnerystė reiškiasi ir per dalyvavimą universiteto renginiuose. „MarkMonitor“ vyresnioji vadovė įmonės vystymo klausimais Ilona Antonovičiūtė pasakojo, jog kompanija dažnai dalyvauja „Karjeros dienose“ ar kontaktų mugėse, retkarčiais jos atstovai veda paskaitas apie intelektinę nuosavybę, patentus, prekes ženklus, aiškina, kaip šios sritys atrodo iš praktinės pusės.

„Matau, kad renginių, kuriuose verslo kompanijos skatinamos bendradarbiauti su universitetais, vis daugėja. Universitetai partnerystę siūlo gana aktyviai, stengiasi pritraukti darbdavių. Galima matyti, kaip mūsų ryšių ratas plečiasi ir didėja, nuolat vyksta bendri projektai“, – sakė I. Antonovičiūtė.

A. Abromavičius pridūrė, kad verslo ir universitetų bendradarbiavimas yra svarbus, naudos duodantis ne tik universitetams, bet ir verslo atstovams. Jis tikino matęs būtinybę pasitikrinti, ar ne per daug viena organizacija nuo kitos atitola, ar lūkesčiai vis dar suderinami – juk kiekviena pusė turi savus interesus ir prioritetus, veiklos organizavimo principus.

„Ne tik mums naudinga retkarčiais susieiti, pasitikrinti, ar ne skirtingose visatose gyvuojame. Iš to naudos gauna ir studentai, kurie sužino, kaip jų profesija atrodo praktiškai, ką teks patirti, kai prasidės darbai, kai reikės užsidirbti“, – sakė A. Abromavičius.

Per „Karjeros dienas“ paskaitą skaitė ir savo patirtimi dalijosi garsi žurnalistė Vlada Musvydaitė

Apie tai, ką sustabdė laikas

Prof. dr. Vytautas Turla

Šiomet gegužės mėnesį Mechanikos fakulteto Poligrafinių mašinų katedros profesorius Vytautas Kazimieras Augustaitis būtų minėjęs garbingą 80-ies metų jubiliejų. Deja, Likimas sustabdė laiką: profesorius netikėtai išėjo iš mūsų praėjusiais metais. Reiklus pedagogas buvo gerbiamas ir kolegų, ir studentų. Prof. V. K. Augustaitis buvo vienas didžiausių autoritetų ne tik Poligrafinių mašinų katedroje, bet ir visame universitete.

Tyrimus atliko padedant garsiems mokslininkams

V. K. Augustaitis gimė 1934 m. gegužės 24 d. 1953 m. baigęs Kauno 1-ąją berniukų vidurinę mokyklą, įstojo į Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultetą, kurį baigė 1958 m. ir įgijo mašinų gamybos technologijos, staklių ir įrankių inžinieriaus specialybę. 1958–1960 m. dirbo vyr. meistru, vyriausiuoju technologu Kauno įrankių gamykloje „Prie- kalas“, konstruktoriumi, technologu Kauno radijo gamykloje. 1960 m. rudenį, pasitaręs su tuometiniame Lietuvos mokslų akademijos (LMA) Energetikos ir elektrotechnikos institute dirbusiais tada dar technikos mokslų kandidatais K. Ragulskiu, D. Maciulevičiumi, įstojo į LMA aspirantūrą ir disertacinį darbą atlikti buvo komandiruotas į Maskvos Eksperimentinį metalo pjovimo staklių

mokslinio tyrimo institutą (ENIMS). Mokslinio darbo vadovas buvo žinomas mokslininkas D. Rešetovas, dirbęs metalo pjovimo staklių, mašinų detalių tyrimų ir skaičiavimų srityje. Pasibaigus aspirantūros terminui, iš paruoštos medžiagos V. K. Augustaitis apsiginti disertacijos nespėjo ir 1963 m. gruodžio mėn. buvo paskirtas dirbti ENIMS filiale Vilniuje. Jame, eidamas įvairias mokslines pareigas, dirbo iki 1993 m. 1991 m. filialas buvo perorganizuotas į Valstybinę mokslinę gamybinę įmonę „Precizika“. 1973 m. V. K. Augustaičiui suteiktas vyr. mokslinio bendradarbio mokslinis vardas. ENIMS Vilniaus filiale kartu su kitais mokslininkais, konstruktoriais V. K. Augustaitis dalyvavo kuriant ir tiriant šlifavimo, krumpliaračių frezavimo ir šlifavimo, frezavimo, koordinatinio ištekimo, medžio apdirbimo stakles, koordinatines matavimo mašinas, dalijimo

mašinas, fotoimpulsinius kampinius keitiklius, staklių automatinio valdymo sistemas, staklių bei kitų mašinų dinaminį charakteristikų eksperimentinių tyrimų įrangą; buvo vieno aspiranto vadovas, mokslinio darbų rinkinio „Lietuvos staklininkystė“ redakcinės kolegijos narys, LMA Probleminės mokslinės tarybos „Mechanika“ narys (pirmininkas – K. Ragulskis). 1996 m. V. K. Augustaitis Kauno politechnikos institute apgynė technikos mokslų disertaciją, kurioje iš-tirtos Maskvos staklių gamyklos „Krasnyj Proletarij“ gaminamų daugšpindolinių tekinimo pusauto-mačių pavaros dinaminės savybės. Įvertintų mokslinių leidinių autorius ir patentų savininkas 1993 m. Vilniaus technikos universitete V. K. Augustaitis apgynė habilituoto daktaro disertaciją „Ma-

Stasio Žumblo nuotrauka, „Respublika“

šinų pavaros virpesių analizės ir sintezės taikymas metalo pjovimo staklėms“ ir pradėjo dirbti šio universiteto Poligrafinių mašinų katedroje. Kartu su poligrafinių technologijų dalykais bakalaurentams dėstė taikomąją mechaniką bei virpesių teoriją; magistrantams – poligrafinių mašinų dinamiką, riedmenų dinamiką; doktorantams – netiesinių sistemų dinamiką. Taip pat dirbo mokslinį ir metodinį darbą poligrafinių ir kitokių mašinų virpesių analizinių kompiuterinių tyrimų srityje. Anksčiau sukaupta patirtis ir darbai, atlikti ankstesniais metais, buvo pritaikyti naujų objektų – spausdinimo mašinų – tyrimui. V. K. Augustaitis buvo žurnalo „Mechanika“ redakcinės kolegijos narys, „Journal of Vibroengineering“ bendradarbis, Lietuvos valstybinio mokslo ir studijų fondo ekspertas, 1996–2000 m. – VGTU Tarybos narys. Taip pat vadovavo trimis VGTU doktorantams.

Profesoriui priklauso Lietuvos ir Europos patentai (V. K. Augustaitis, V. Bučinskas. Tiltų būklės įvertinimo dinaminio metodu būdas ir įrenginys. Lietuvos patentas Nr. 5863. V. K. Augustaitis, V. Bučinskas. Method and Device for Bridge State Evaluation using Dynamic Method. Europos patentas EP2444787, publ. 2012 biul. Nr. 17). 2000 m. už išleistą monografiją „Mechaninių virpesių pagrindai: vadovėlis aukštosios mokykloms“ Vadovėlių leidybos komisija prof. V. K. Augustaičiui skyrė antrą vietą. Profesorius yra ir kitų mokslinių knygų bendra- autoris. 2004 m. LR švietimo ir mokslo ministerija profesoriui įteikė padėkos raštą už ilgametį kūrybin- gą mokslinį, pedagoginį ir metodinį darbą. Profesoriaus šviesus atminimas visada liks jo buvusių mokinių, stu- dentų bei visų jį pažinojusiųjų širdyse.

Kvietimas skirti 2 proc. GPM paramą VGTU

VGTU administracija dėkoja visiems finansiškai parėmusiems universitetą ir šiemet vėl kviečia prisidėti, kuriant gražesnę universite- to aplinką. Inicatyvą palaikyti galite skirdami 2 proc. nuo sumokėto gy- ventojų pajamų mokesčio. Nusprendę skirti gyventojų pa- jamų mokesčio dalį VGTU iki š. m. gegužės 1 dienos turite užpildyti bei pateikti FR0512 (02) formos prašy- mą elektroniniu arba rankiniu būdu: mokesstinis laikotarpis – už 2013

metus, gavėjo identifikacinis kodas (E2) – 111950243, paskirtis (E3) – Vilniaus Gedimino technikos univer- sitetas. Praėjusiais metais surinktos lė- šos buvo naudojamos Saulėtekio rūmų antrojo korpuso liftų pakeiti- mo ir pritaikymo neįgaliesiems dar- bams. Tam skirti 9 188,95 litai. Šiomet gautas paramos lėšas planuojama panaudoti Saulėtekio rūmų vidinio kiemelio sutvarkymo darbams.

Reikia tik noro

Doc. dr. Angelė Kaulakienė

Neįmanoma įsivaizduoti tautos turtingos kultūros be taisyklingos ir išplėtotos bendrinės kalbos. Tik „kalboje tauta pasisako, kas esanti, ko verta“. Šių mūsų žymaus kalbininko J. Jablonskio žodžių nega- lima pamiršti.

Tauta ne tik kalbą vartoja, bet ir ją kuria. Todėl kiekvienas žmogus turi pradėti nuo savęs. Tik nuo mūsų priklausys, kokia kalba mes kalbė- sime po metų kitų... Ar ta, kurią, M. Martinaičio žodžiais tariant, di- džiai išgyrė svetimkalbiai: kad ji sena, kad graži, kad negirdėta. Ar ta, kuri suprantama tik kaip bendra- vimo priemonė. Jei tik kaip bendra- vimo priemonė, tai ji atsiduria ša- lia signalų, grafinių vaizdų ar net kelio ženklų, kurie taip pat yra kal- ba ir kuriais bet kaip bendraujame darbe, buityje (Martinaitis M. Mūsų kalbos namai, „Gimtas žodis“, 1989, Nr. 1, p. 1–3). Žmogus, nuo pat vaikystės gir- dėjęs taisyklingą kalbą, išsiugdys ir gerą kalbos jausmą, kurį vargu ar galės sugniuždyti aplinka. Nors su- gniuždyti, be abejo, daug lengviau negu išsiugdyti. Dažnai ką geras lie-

tuvių kalbos mokytojas su didžiu- lėm pastangom įtvirtina mokinio kalboje, tą kitų specialybių mokyto- jai išklibina. Dar labiau taisyklingos kalbos varžtus išklibina dauguma aukštųjų mokyklų įvairių technikos mokslo sričių dėstytojų. Tad studentui belieka tik stebė- tis... Jeigu jau dėstytojas taip kalba, tai kodėl aš negaliu? Ir sukamės sukamės visi tarsi užburtame rate. O reikia taip nedaug. Tik noro pasi- stengti ištrūkti iš to rato. Bet, deja... dažnai nugali ambicijos, nepagarba, nepakantumas kito nuomonei, tole- rancijos stoka. Tokiu atveju jau nesvarbu, kaip kalbame, svarbu, kad susikalbame. Ir pasipila minčių srautas. Štai kele- tas pavyzdžių: energetinis aprūpinimas be prog- raminio aprūpinimo yra bevertis, tai tik metalo ir plastmasės krūva

(= techninė įranga be programinės įrangos yra bevertė, tai tik metalo ir plastiko krūva); paralelinis portas naudojamas printerių ir kitų išorinių įrenginių pri- sijungimui prie personalinio kom- piuterio (= lygiagrečioji jungtis nau- dojama spausdintuvams ir kitiems išoriniams įrenginiams prijungti prie asmeninio kompiuterio); kad palengvinti šį uždavinį (= no- rėdamas palengvinti šį uždavinį, aš pateiksiu lygtį); užsidavus (= nustačius) vieną pa- rametrų, kitas parametras tampa apibrėžtas; modėmai gaminami staliniame ir kišeniniame variantuose (= gamina- mi kišeniniai ir staliniai modėmai) ir t. t. Tik ar tokia kalba ir jos samprata nepakirs ryšio su kultūra, tradicijo- mis, praeitimi?

VGТУ išbandytas molinių tiltų tvirtumas

Agnė Mažeikytė

Kovo 14 d. Vilniaus Gedimino technikos universiteto Gruntų fizinių ir mechaninių savybių tyrimo laboratorijoje atliktas unikalus eksperimentas – išbandytas iš molio pagamintų tiltų tvirtumas.

Idėja pagaminti tiltą iš molio ir išbandyti jo galimybes rudenį organizuotame statybos čempionate „Makaronų tiltai“ kilo laboratorijos vedėjui Šarūnui Skuodžiui.

Laboratorijos vedėjas kartu su trimis statybos inžinerijos ketvirtjo kurso studentais – Tadu Tamošiūnu, Romu Girkontu ir Andriumi Savicku – kūrė tiltą varžyboms, tačiau džiovinimo metu jis skilo ir oficialaus renginio nepasiekė.

Kurį laiką nuleidę rankas, tilto iš molio kūrėjai savo darbus atnaujino vasario mėnesį. Tuomet atsižvelgdami į anksčiau nepastebėtas klaidas jie pradėjo ieškoti tinkamiausio molio ir kitų priedų mišinio, kuris džiūdamas neskiltų.

Kaip teigia VGТУ Geotechnikos katedros dėstytojas Šarūnas Skuodis, studentų tyrimas pritaikomas ir praktikoje. „Šiuo metu itin populiariaja namų iš ekologiškų gamtos medžiagų statyba. Tačiau namus

iš molio tenka kasmet remontuoti, nes moliui traukiantis ir skeldėjant sienose atsiranda plyšių. Studentai laboratorijoje eksperimentavo su įvairiais kompozitais ir ieškojo tokio varianto, kuris džiūdamas trauktųsi kuo mažiau ir nesukeltų problemų

**2,1 kilogramo svėręs
molinis tiltas išlaikė
5,1 kg apkrovą**

tokių namų gyventojams. Taip pat išbandytos įvairios džiovinimo technologijos – nuo natūralaus džiovinimo iki uždengimo plėvele ir atidengimo tik valandai per dieną“, – apie eksperimentą pasakojo Š. Skuodis.

Dėstytojas atkreipė dėmesį į tai, kad pirmasis iš molio pagamintas tiltas, kurio pradinis ilgis buvo vienas metras, nuo spalio mėnesio susitraukė net 9 centimetrais – t. y. beveik dešimčia procentų.

Molio tiltų bandyme remtasi „Makaronų tiltų“ čempionato taisyklėmis: tilto ilgis negalėjo viršyti vieno metro, aukštis – 60 centimetrų. Tiesa, tilto svoriui reikalavimai netaikyti, nes molis daug sunkesnė medžiaga už įprastai tokiose varžybose naudojamus spagečius.

Laboratorijoje tiltai pasverti, o tuomet pamažu didinant apkrovas išbandyti specialiaame Tiltų ir specialiųjų statinių katedros naudojama įrenginyje.

2,1 kilogramo svėręs molinis tiltas išlaikė 5,1 kg apkrovą, o kiek lengvesnis – 1,9 kg tiltas iš molio ir šiaudų išlaikė vos pusės kilogramo svorį.

Tiltų kūrėjai po bandymų neprarado entuziazmo ir toliau eksperimentuoti su molio mišiniais. Vaikinau apie savo bandymus ir jų išvadas pasakos ir jaunųjų mokslininkų konferencijoje „Mokslas – Lietuvos ateitis“.

Molio tiltų bandyme remtasi „Makaronų tiltų“ čempionato taisyklėmis

VGТУ studentai įsitraukė į dar vieną eksperimentą – išbandė iš molio pagamintų tiltų tvirtumą. Statybos inžinerijos ketvirtjo kurso studentai Tadas Tamošiūnas ir Romas Girkontas po bandymų neprarado entuziazmo ir ruošiasi toliau eksperimentuoti su molio mišiniais

VGТУ studentė: „Erasmus studijos Kretoje – geriausia gyvenimo mokykla“

Agnė Mažeikytė

Vilniaus Gedimino technikos universiteto (VGТУ) studentė Rūta Skaraitė, dabar besimokanti aplinkos apsaugos inžinerijos vagentvarkos specializacijos trečiame kurse, visai neseniai grįžo iš Kretos, Chanijos miesto, kur buvo išvykusi pagal „Erasmus“ mainų programą. Kretos technikos universitete ji praleido 4 mėnesius, kuriuos skambiai pavadino „gyvenimo mokykla“.

SAVARANKIŠKUMAS GRŪDINA

„Tai buvo tokia gyvenimo patirtis, kokios tikrai nesitikėjau gauti vos per 4 mėnesius, – su šypsena pasakoja Rūta. – „Erasmus“ nėra vien mokslai ir vakarėliai, šie mainai duoda kur kas daugiau. Būdama Kretoje įvertinau Lietuvos aukštojo mokslo sistemą, pamačiau, kur ją galima tobulinti, išmokau kritiškai vertinti įvairias situacijas ir pakovoti už save.

Išvykusi studijuoti į užsienį tikrai nesijutau esanti drąsi, neturėjau draugų ar kolegų užnugario, tad viską turėjau pasiekti pati. Taip išmokau bendrauti su įvairių kultūrų žmonėmis, tapau tolerantiškesnė, diplomatiškesnė.“

Savarankiškumo patirtis merginai praverčia bendraujant su universiteto administracija ar dėstyto-

jais – Kretoje pripratusi su jais kalbėtis įvairiais klausimais, ji dabar nebijo pareikšti nuomonės ar paklausti rūpimų dalykų tiek paskaitose, tiek iškilus kokiems nors studijų proceso neaiškumams.

Nuolatinis bendravimas su studentais iš kitų užsienio šalių praplėtė Rūtos akiratį ir pakėlė motyvaciją aktyviau siekti savo tikslų. „Ateityje norėčiau dirbti Lietuvoje, bet tarptautinėje organizacijoje. Taip pat auga noras išbandyti save kitose veiklose, pažinti dar daugiau kultūrų, stažuotis užsienyje. Per keturis mėnesius spėjau prisiliesti prie naujų projektų, sistemų, metodikų ir ugdžiau save kaip asmenybę. Dabar jaučiuosi tvirčiau stovinti ant kojų žiūrėdama į ateitį – mano siekiai tapo konkretnesni, aplinkui įžvelgiu daugiau galimybių ir kaip jomis kuo geriau pasinaudoti.“

DĖSTYTOJAI – DRAUGAI

Kaip vieną iš įdomiausių studijų Kretoje patirčių Rūta įvardija bendravimą su dėstytojais, tapusiais ne tik mokytojais, bet ir draugais, į kuriuos bet kada galima kreiptis visokeriopos pagalbos.

„Paskaitos Kretos technikos universitete tikrai skyrėsi nuo paskaitų Lietuvoje. Studentai aktyviai klausinėdavo dėstytojų įvairių su paskaitos tema susijusių dalykų ir man iš pradžių tai pasirodė keista. Tačiau „Erasmus“ mainų programos pabaigoje supratau, kad ir pati pradėjau daryti lygiai taip pat – juk toks mokymosi būdas daug efektyvesnis už paprastą paskaitos išlausymą“, – sako trečio kurso studentė. Taip pat ji priduria, kad konsultuotis dėl paskaitose kilusių neaiškumų buvo galima nuolat – dėstytojai visada

šventė ir žiemos šventės – Kūčias ir Kalėdas, kurios visiems buvo išskirtinės dėl naujų tradicijų ir papročių pažinimo. „Kūčias šventėme su žmonėmis iš šešių skirtingų šalių. Atrodo, visi gyvename ne taip ir toli vieni nuo kitų, tačiau net tas pats Kalėdų senelis, nešantis mums dovanas, skiriasi, pavyzdžiui, Čekijoje tai daro kūdikėlis Jėzus. Visiems labai patiko lietuviškos tradicijos – dvylika patiekalų ant šventinio stalo ir kalėdačio laužymas. Tačiau ramus vakaras taip ir neturėjome – pavakarieniavus prasidėjo graikų studentų organizuotas karaokė vakaras. Atrodo, tai sunkiai suderinama su mūsų Kūčių tradicijomis, bet buvo labai smagu“, – pasakoja Rūta. O Kalėdas studentų grupė linksmai paminėjo paplūdimyje.

Kaip dar vieną didelį „Erasmus“ studijų privalumą mergina išskiria keliones po salą, į kurią dėl nuostabios gamtos ir puikaus oro atvyksta tūkstančiai turistų.

„Tik atvykę į Kretą turėjome šiek tiek laiko iki studijų pradžios, tad išnaudojome jį keliaudami. Labai smagu prisiminti, kaip nakvojome paplūdimyje, maudėmės lietuje, ekstremaliai važinėjome siaurais kalnų keliais, susidraugavome su laukiniais šunimis, kurie, regis, nežino, kas yra lojimas ir priešiškumas... Per tokias keliones labiausiai pažinome savo kolegas iš kitų šalių, susidraugavome su jais ir dabar stengiamės tuos ryšius kuo ilgiau išlaikyti“, – tikina aplinkos inžinerijos studentė.

Iki šiol studijų Kretoje laikotarpi Rūta Skaraitė atsimeina su šypsena ir tvirtina, kad šiuos keturis mėnesius vertina kaip neįkainojamą patirtį: „Vos per keturis mėnesius Kretoje išmokau, kad motyvacija, stiprus užsidegimas ir sunkus darbas – viskas, ko reikia bet kokiems tikslams pasiekti.“

rasdavo laisvo laiko atsakyti į visus klausimus.

„Erasmus“ programos studentai ir po paskaitų mielai bendravo su dėstytojais, nes jie patardavo kur, kada ir kaip geriau nukeliauti, pasakodavo apie graikų tradicijas ir klausinėdavo apie lietuviškąsias, kviesdavo kartu žaisti krepšinį ar kitokius komandinius žaidimus, vakarieniaudavo drauge. „Iš pradžių mums, penkiems į Chaniją atvykusiems lietuviams, buvo keista, kad profesoriai bendrauja su studentais kaip su draugais, bet, kai apsipratome, nebeįsivaizdavome, kad gali būti kitaip“, – teigia Rūta.

KALĖDOS PAPLŪDIMYJE IR KITI „ERASMUS“ PRIVALUMAI

„Erasmus“ programos studentai kartu su dėstytojais draugiškai at-

Akimirkos, kai auklėtiniai tampa čempionais, treneriams atperka visus rūpesčius

Edita Jučiūtė

VGТУ salė pavakarėmis klega nuo įvairiausių sporto šakų mėgėjų. „Būna tokių valandų, kai studentų tiek prisirenka, kad mes, treneriai, nežinome, kaip jiems surasti vietos. Ateina studentai, kuriems nereikia jokių „kreditų“, jie tiesiog nori pažaisiti krepšinį arba paprašo slidžių, stalo teniso rakečių. Džiaugiamės, kad studentams esame traukos centras“, – tikina VGТУ Kūno kultūros katedroje dirbantys treneriai. Jiems 2013 metai buvo gausūs svarbių auklėtinių laimėjimų ir sportinių įvykių.

TARP VGТУ STUDENTŲ – LIETUVOS REKORDININKAI

„Universiteto lengvaatlečiams praėjusieji metai buvo geri – SELL rungtyne Rygoje jie iškovojo du medalius. Mūsų sportininkai tapo respublikos čempionais ne tik tarp studentų, bet ir tarp suaugusiųjų. Tai – geras pasiekimas. Pirmiausia labai džiaugiuosi Dariumi Aučyna, kuris SELL žaidynėse šuolio į tolį rungtyje laimėjo pirmą vietą, o trišuolio varžybose – trečią. Jis tapo ir respublikos čempionu, taip pat dalyvavo universiadoje Kazanėje ir užėmė aštuntą vietą. Kadangi tai buvo pasaulio universitetų geriausių sportininkų varžybos, aštuntoji vieta yra didelė sėkmė. D. Aučyna tapo kandidatu į Rio de Žaneiro olimpiadą ir geriausiu 2013 metų VGТУ sportininku. Praėjusiais metais labai gerai pasirodė Silvestras Guogis, kuris 400 m barjerinio bėgimo rungtyje pasiekė Lietuvos rekordą – atbėgo per 50,39 sek. S. Guogis labai daug dirba ir šiais metais siekia pagerinti savo paties pasiektą Lietuvos rekordą“, – apie praėjusių metų svarbiausius lengvaatlečių laimėjimus pasakoja VGТУ treneris Jonas Pečiūra.

Lengvosios atletikos treneris prognozuoja, kad ir šiais metais daug VGТУ lengvaatlečių taps įvairių varžybų prizininkais ir nugalėtojais. Kaip įsitikinęs J. Pečiūra, kartais lengvaatlečių sėkmė priklauso ne tik nuo trenerio darbo, bet ir nuo susiklosčiusių aplinkybių. Kartais tai nulemia ir tai, kokie studentai ateina.

„Gerai sekasi, esi vertinamas, kai yra galimybė suburti talentingus žmones. Trenerio darbas bangotas: būna ir pakilimų, ir nuosmukių. Turime turėti gerą ryšį su kiekvienu studentu, domėtis jo gyvenimu, studijomis, net buitimi. Jei sportuoti atėjo pirmakursis, turiu paklausti, ar sėkmingai parašė kolokviumą, ar

Jonas Pečiūra

išlaikė egzaminą, – mintimis dalijosi lengvosios atletikos treneris. – Galime pasakyti, kad VGТУ suteikia geras sąlygas jauniems žmonėms. Norime patraukti jaunimą, pastebime, kad studentų poreikis sportuoti yra didelis.“

SAVIGYNOS IMTYNIŲ IR DZIUDO TREINUOTĖS PRADEAMOS NUO KRITIMO TECHNIKŲ

„Man, kaip treneriui, praėjusieji metai taip pat buvo labai sėkmingi. VGТУ savignos imtynių vyrų rinktinė pernai studentų čempionate buvo pirmi. SELL varžybose laimėjome du aukso, du sidabro ir vieną bronzos medalį. Praėjusiais metais mano auklėtinė Karina Bičkutė SELL rungtyne buvo antra, Europos savignos imtynių čempionatė – antra, universiadoje – penkta, respublikoje – pirmą, studentų savignos imtynių čempionate – pirmą, dziudo čempionate – antra“, – studentų sėkmėmis džiaugiasi savignos imtynių ir dziudo treneris Algirdas Šulinskas.

Treneris už jaunų sportininkų pasiekimus gavo padėkas iš Lietuvos Respublikos Prezidentės Dalios Gry-

bauskaitės, Ministro Pirmininko Algirdo Butkevičiaus, Vilniaus miesto mero Artūro Zuoko, Kūno kultūros ir sporto departamento.

„Jei norime pasiekti gerų rezultatų, turime dalyvauti varžybose. Tai ir darome. Iš universiteto lėšų gauname studentų ir trenerių dienpinigius, užsisakome autobusą, kuriuo važiuojame į varžybas. Kiekvieną dieną neskiiru didelių krūvių, stengiuosi taip subalansuoti treniruotes, kad studentai parėję namo dar galėtų mokytis. Didelį fizinį krūvį studentai turi tik likus savaitei iki varžybų. Studentams paskaitos baigiasi skirtingu laiku, tai yra viena iš problemų ir treneriams tenka daug laviruoti. Jei dirbčiau tik pagal oficialias darbo valandas, turbūt čempionatams sportininkų neparuoščiau. Bet tos akimirkos, kai auklėtiniai tampa čempionais, atperka visus rūpesčius“, – mintimis apie dziudo ir savignos imtynių treniruotes dalijosi A. Šulinskas. Pasak trenerio, beveik visas dziudo ir savignos imtynių treniruotė laikas yra skiriamas technikos lavinimui. „Studentų treniruotes pradedu nuo kritimo technikų. Jei sportininkas nemoka kristi, didelė tikimybė susižeisti pečius, rankas, šonkaulius. Tik kai studentai išmoka kristi, tada pamažu pratinami prie vis sudėtingesnių kovos veiksmų“, – sakė VGТУ treneris.

ČEMPIONAIS TAMPĄ IR PRIEŠ TAI NESPORTAVĘ STUDENTAI

Kuo skiriasi savignos imtynių ir dziudo kovų technika? „Savignos imtynių kovose dominuoja skausmingi kojų ir rankų veiksmai, dziudo – smaigimo veiksmai. Tai nereiškia, kad varžovas griebiamas abiem rankomis už kaklo ir smaigiamas, tai daug sudėtingesni kovos veiksmai“, – šypsosi buvęs Lietuvos čempionas A. Šulinskas, beveik keturis dešimtmečius treniruojęs VGТУ studentus.

Algirdas Šulinskas

Kaip sako A. Šulinskas, varžybos laimimos ne tik ištreniruoto kūno jėga, bet ir protu. Dziudo, savignos imtynių kovose derinama ir griežta metodika, ir interpretacija, ir gudrumas. Sportininkai tiek ištreniruoja rankų, delnų raumenis, kad kovos metu suplėšomos ir itin stiprios medžiagos aprangos. Besitreniruodamos kimono suplėšo net merginos. „O sunkiasvoriams vyrams tai sekasi ypač gerai, – pasakodamas apie savo auklėtinius šypsosi A. Šulinskas. – Tuomet suplėšytus kimono nešu siūti pas siuvėją. Dėl to dabar esame nusprendę pirkti tik brangesnes sportininkų aprangas, kurios sunkiau suplėšomos.“

Paklaustas, kaip šiame sporte elgiasi vyrai ir moterys, treneris patikino, kad didelių skirtumų čia nėra. „Dirbu su vyrais ir moterimis vienuodai. Per daugelį metų galbūt tik pastebėjau, kad moterys kovodamos yra atsargesnės, o vyrai daugiau rizikuoja.“

Per varžybas moterys daug emocišesnės, gal kartais ir piktesnės, kartais ir ašaros nuteka skruostais, sunkiau susitaiko su pralaimėjimu“, – apie studentų emocijas pasakojo treneris.

Į A. Šulinsko vedamas dziudo ir savignos imtynių treniruotes susirenka ir nieko bendro su šiuo sportu neturėję studentai bei tie, kurie sėkmingai sportavo mokyklose. Ar pavyksta visai nesportavusiems studentams užlipti ant nugalėtojų laiptelių? „Taip, tokių atvejų mano darbe pasitaiko. G. Katkus – Europos ir Lietuvos čempionatų prizininkas, į treniruotes atėjo visai atsitiktinai. K. Bičkutė taip pat pradėjo sportuoti tik universitete, mokykloje buvo tik rutulį stumdžiusi. G. Zaicev – respublikos prizininkas. Paulauskas, Stanevičius, – vardijo treneris. – Bet į treniruotes ateina ir tokių jaunų žmonių, kurie išsyk pasako, kad į varžybas neis, kad dziudo, savignos imtynės jiems tėra hobis. Tokių studentų taip pat mielai laukiame.“

Galvodamas apie galimas sportininkų pergalės ant tatamio, treneris pirmiausiai žiūri į jų judesius. „Jei studento judesiai yra energingi, turi sprogstamąją jėgą, tuomet jau po kelių treniruotėčių galima numatyti, kad sportininkas bus stiprus kovotojas. Jei žmogus labai greitai per-

A. Šulinskas su auklėtinu G. Zaicev. Treneris VGТУ dirba beveik 40 metų

Jei ne VGТУ, turbūt tokių gerų sportinių rezultatų nebūčiau pasiekęs

Geriausias 2013 metų VGТУ sportininkas Darius Aučyna

Praėjusieji metai buvo sunkūs ir sėkmingi, tačiau labai nedaug pritrūko iki olimpiados. Buvo ir traumų, ir kitų sudėtingų dalykų. Laimėjau Lietuvos studentų čempionatą, SELL žaidynes, universiadoje pasiekiau geriausią savo rezultatą.

Treneris Jonas Pečiūra sako, kad aš esu jo didžiausias laimėjimas, o aš sakau, kad pusė mano laimėtų sporto titulų priklauso jam. Apskritai, mano nuomone, sportas Lietuvoje išsilaiko tik dėl gerų žmonių. Jei turiu kokių nors problemų, išsyk skambinu treneriui. Treneris padeda ne tik treniruotėse, bet ir visais kitais klausimais. Jei ne VGТУ, turbūt tokių gerų sportinių rezultatų nebūčiau pasiekęs: universitetas labai daug padėjo finansiškai.

Didžiajame sporte mane prižiūri ir metodikas rašo kitas treneris – Kęstutis Šapka. Bet nepamiršau, kad iki šio lygio atėjau tik VGТУ trenerio dėka. Be

to, didžiajame sporte VGТУ treneris yra didžiausias mano sirgalius.

Dar studijuojau Lietuvos edukologijos universitete, siekiu gauti trenerio licenciją. Gyvenime negali visko numatyti, todėl ruošiuosi ir kitiems gyvenimo scenarijams. Ateityje noriu ir sportuoti, ir save išlaikyti. Sportas manyje pažadina visus gebėjimus – ir psichologinius, ir fizinius, ir emocinius. Mano būsimasis darbas taip pat turi būti susijęs su sportu, kad galėčiau atskleisti savo geriausią patirtį. Galėčiau prisidėti prie infrastruktūros sportininkams kūrimo.

Sportininkams trūksta to, kas numatyta įvairiose sporto plėtros strategijose. Visiems žmonėms reikia geresnės gyvenamosios aplinkos. Mes, sportininkai, tokie pat žmonės. Tiesiog mus gyvenimas ištreniravo dar iki sporto: turėjome tėvus, kurie įdiegė vertybes, sutikome gerų žmonių, kurie mus nukreipė reikiama linkme, turėjome stadioną, kuriame

išsilakstėme, turėjome laukiančius namus, į kuriuos grįždavome po treniruotėse. Galų gale mes užaugome ir norime tai, ką esame įgiję, perduoti kitiems.

Didmiesčiuose jauni žmonės neturi galimybių sportuoti. Vilniui atstovauja ne vilniečiai, bet žmonės, atvažiuojantys iš rajonų. Reikia įkurti naujų sporto bazių, kad žmonės neįsivaizduotų savo gyvenimo be sporto, kad sportas būtų prestižinis užsiėmimas. Ar realu jaunus žmones atitraukti nuo kompiuterio ir paskatinti sportuoti? Socialiniais tinklais susidomima todėl, kad žmonės neturi ką veikti realybėje, negali būti čia ir dabar. Negaliu sakyti, kad aš nesinaudoju „Facebook’u“ ir numojau ranka į visas gyvenimo siūlomas naujoves, bet žinau, kad bus laikas treniruotei ir teks sportuoti.

Pagrindinis mano tikslas yra toliau sportuoti ir siekti aukštų rezultatų. Ir pritariu nuomonei, kad sporte reikia tik 1 proc. talento ir daug daug darbo.

Pasak A. Šulinsko, varžybos laimimos ne tik kūno jėga, bet ir protu

pranta techniką, iš jo galima tikėtis ir pergalės čempionatuose“, – tvirtino A. Šulinskas.

Pasak trenerio, dziudo ir savigny nos imtynių varžybose labai svarbus svoris, nes nuo to priklauso svorio kategorija, kurioje sportininkas kovos. Lemiamą įtaką čia gali nulemti net 100 gramų atsvaris. Siekdami prieš varžybas numesti kuo daugiau svorio, sportininkai naudoja įvairius metodus: prakaituoja pirtyse, reguliuoja maisto porcijas, bėgioja labai šiltai apsirengę. Kita vertus, netekę svorio sportininkai rizikuoja per varžybas netekti jėgos. „Tuomet padeda valios savybės. Valia yra daug svarbesnė už jėgą“, – įsitikinęs treneris, kiekvienais metais treniruotėse laukiantis naujų studentų.

UŽ AUKŠTĄ MEISTRIŠKUMĄ – PADĖKOS VGTU TRENERIAMS IŠ PREZIDENTĖS RANKŲ

„Į mano treniruojamų merginų komandą atėjo Karina Bičkutė. Kadangi labai greitai augo jos meistriškumas, Karinai pritrūko partnerių. Tad ji pradėjo eiti į vaikinų treniruotes, kur ją treniravo Algirdas Šulinskas. Taigi abu esame jos treneriai. Už tai su treneriu buvome įvertinti – gavome padėkas iš pačios Prezidentės rankų“, – sako treneris doc. dr. Eugenijus Kriškoviecas.

Doc. dr. E. Kriškoviecas 20 metų dirbo Lietuvos dziudo merginų rinktinės treneriu. Nepaisant to, kad ne viena jo auklėtinė tapo Lietuvos čempione, treneris greitomis auklėtinų sėkmėmis nesidžiaugia. „Man labai malonu, kai jauni žmonės treniruojasi, dirba, eina į priekį. Kartais net sau drįstu pasakyti, kad labai gerai, jei mano treniruojama sportininkė nelaimėjo pirmosios vietos. Nes jei būtų ją laimėjusi, nebūtų ko siekti, nustotų tobulėti. Nelinkiu savo auklėtiniams iškart nugalėti“, – mintimis dalijasi imtynių treneris.

Doc. dr. Eugenijus Kriškoviecas

Doc. dr. E. Kriškoviecas susirūpinęs, kad sportuojančių žmonių Lietuvoje stipriai mažėja: „Daug laiko praleidžiama prie kompiuterio, užsiimama įvairiomis pramogomis, o sportu domisi tikrai per mažai žmonių.“

„Jauni žmonės patys neateina į treniruotes, reikia juos susirasti. Visą gyvenimą tik ir ieškojau norinčiųjų sportuoti –ėjau ir į mokyklas, ir į universitetus. Jaunus žmones reikia kalbinti, kad ateitų į treniruotes, ir tai reikia daryti nuolat. Tik apie 10 proc. ateina patys, nepakalbinti. Trenerių labai svarbus darbas yra kalbėti. Jei jauni žmonės ateina į pirmąją treniruotę, dažniausiai čia ir pasilieka. Dziudo yra rimtas sportas. Norint ką nors pasiekti, reikia daug dirbti. Treniruotes pradėdame nuo penkių valandų per savaitę, bet prieš varžybas tenka padirbėti daug daugiau. Vėliau sportininkai treniuočių intensyvumą renka pagal savo poreikius. Treniruotes su merginomis pradėdame ne nuo lenktynių ar varžybų, o nuo pokalbių, nuo žaidimų formos pratimų. Jos pirmiausia išmoksta kristi, suvokia, kas yra savigny nos imtynės (sambo) ir dziudo imtynės. Tada sudalyvau-

■ Aukšto meistriškumo universiteto sportininkai savo laimėjimais Lietuvą garsina visame pasaulyje.

■ 298 studentai kaip VGTU ir Lietuvos rinktinės nariai dalyvavo įvairiose varžybose Lietuvoje ir už jos ribų.

■ 226 studentai sportinį meistriškumą kelia klubo organizuojamose treniruotėse.

■ Visų Vilniaus Gedimino technikos universiteto studentų ir darbuotojų laukia krepšinio, tinklinio, futbolo, lengvosios atletikos, rankinio, imtynių, teniso, stalo teniso užsiėmimai, kuriuose padeda patyrę treneriai.

■ Patyrę VGTU treneriai dirba su krepšinio, tinklinio, rankinio, futbolo, teniso, stalo teniso, savigny nos imtynių, dziudo imtynių komandomis.

■ VGTU studentai gali rinktis kaip laisvai pasirenkamą dalyką du kūno kultūros modulius „Sveiką gyvenimą“ ir „Fizinį aktyvumą ir sveikatą“, kur gali sportuoti pagal pasirinktą sporto šaką: krepšinį, tinklinį, futbolo, tenisą, stalo tenisą, atletinę gimnastiką, kūno dizainą, savigny ną be ginklo.

■ Studentai, baigę sporto mokyklas, gali prisijungti prie VGTU sporto rinktinės: krepšinio, tinklinio (vaikinų, merginų), futbolo, rankinio, teniso, stalo teniso, savigny nos imtynių, dziudo imtynių, lengvosios atletikos, irklavimo ir kitų sporto šakų.

jame varžybose. Jei pasiseka, tęsiame treniruotes“, – sako doc. dr. Eugenijus Kriškoviecas.

Pasak trenerio, dziudo varžybose sportininko sėkmę lemia ne tik gera technika, bet protas ir jėga. „Seniau sporte sklandė sparnuota frazė, kad jei turi jėgos, proto nereikia. Aš taip nemanau: turint jėgos, reikia dar ir proto, jausmais ir jėga daug nepasieksi ir toli nenuėsi. Visada reikia įvertinti priešininką, jei jo neįvertinsi, skaudžiai nusivili.“

Kaip pastebi imtynių treneris, į dziudo treniruotes ateina merginos, norinčios ko nors pasiekti. Ar tenka VGTU besitreniruojančioms studentėms pritaikyti imtynių įgūdžius realiaime gyvenime? „Viena auklėtinė buvo panaudojusi jėgą, bet tik vieną kartą ir sėkmingai. Tokie dalykai nedemonstruojami. Būna gyvenime, kad užpuola. Man taip pat yra taip nutikę. Bet norėčiau pabrėžti, kad dziudo ir sambo yra savigny nos, o ne puolimo sportas. Ir jis skirtas gynybai. Niekada nereikia pulti. Ekstremalioje situacijoje turime užduoti sau klausimą, ką puolimo veiksmas pakeis. Geriau pasitraukti, išvengti kovos. O išvengti kovos kartais gali būti labai sunku. Tam reikia ypač pasitikėti savimi. Taigi mokome savo auklėtinės santūrumo gyvenime“, – apie sporto filosofiją pasakoja treneris, dziudo imtynėms susidomėjęs dar 1968 metais.

„Dar ir pats neužmirštu šio sporto, dalyvauju veteranų varžybose. Teko nemažai pavažinėti į savigny nos imtynių meistrų čempionatus Lietuvoje ir užsienyje“, – sako Europos ir pasaulio savigny nos imtynių meistrų čempionas doc. dr. E. Kriškoviecas.

Į VGTU KREPŠINIO KOMANDĄ RENKASI ATKAKLŲS ŽAIDĖJAI

„VGTU krepšinio komandai 2013 metai buvo sėkmingi. Laimėję reguliarų Vilniaus miesto čempionatą, gavome teisę varžytis Pasaulio lie-

tuvių taurės turnyre Londone. Varžėmės su stipriausiomis Britanijos lie- tuvių ir Kauno mėgėjų lygų komandomis, kurias nugalėję iškovojo pirmą vietą ir taurę. Vėliau laukė Vilniaus miesto krepšinio lygos atkrintamosios varžybos. Nors ir sunkiai, tačiau pavyko patekti į finalą, kuriame varžėmės su Vilniaus universiteto komanda. Nebuvome favoritai, tačiau sutriuškinome iš pažiūros gerokai stipresnius priešininkus ir tapome Vilniaus miesto čempionais. Vilniaus miesto čempionato lygis gana aukštas, lygoje žaidžia daug buvusių profesionalų, nacionalinės krepšinio lygos žaidėjų, todėl šią pergalę laikau svarbiu pasiekimu. Lietuvos studentų krepšinio lygoje praėjusiais metais aplenkėme KU ir LEU komandas. Užimti aukštesnę vietą už KU komandą, kuri rungtyniauja NKL, ir LEU, kur ruošiami kūno kultūros specialistai, nėra jau toks blogas rezultatas. Praėjusiais metais komanda rungtyniavo ISBL tarptautinės studentų lygos čempionate. Varžėmės viename pogrupyje su Talino, Kauno technologijos, Sankt Peterburgo ir Kaliningrado universitetais. Pogrupyje nusileidome tik Talino universiteto komandai, kuri rungtyniauja Estijos aukščiausios lygos čempionate, ir užėmėme penktą vietą“, – vardija G. Šerkšnas.

VGTU krepšinio komanda, vadovaujama trenerio G. Šerkšno, praėjusiais metais varžėsi tarptautiniame krepšinio turnyre, kurį organizavo Kainano universitetas. Turnyre rungtyniavo 7 komandos iš penkių skirtingų valstybių. „Galbūt Azijos šalių komandos ir nebuvo labai aukšto lygio, bet su daugkartiniais turnyro nugalėtojais kanadiečiais turėjome gerokai pavargti dėl pergalės kovoje dėl pirmosios vietos turnyre. Tokios kelionės užsienio turnyruose tikrai padidina mūsų studentų motyvaciją. Į komandą ateina tie, kurie nori tiesiog pažais- ti krepšinį, treniruotės vyksta vėlai

vakara, dalis studentų dar ir dirba, todėl nėra lengva juos motyvuoti. Ar galima daug patobulėti? Žinoma. Mūsų komandoje žaidė ir šiuo metu rungtyniauja ne vienas vaikin- nas, galintis rungtyniauti NKL, ži- noma, dauguma didesnę perspek- tyvą mato moksle, todėl negali tiek sportuoti ir investuoti į save, kaip iš krepšinio planuojantis pragyven- ti profesionalas. Bet viena išimtis yra. Buvęs mėgėjas VGTU absol- ventas Vytautas Šarakauskas šiuo metu žaidžia profesionalioje Klaipė- dos „Neptūno“ komandoje“, – teigia treneris G. Šerkšnas. Paklaustas, ko reikia perspektyviam krepšinin- kui, treneris pirmiausiai įvardija ne fizinės galimybes, bet atkaklumą.

Gintaras Šerkšnas

„Pirmiausiai reikia užsispyrimo. Jei blogi krepšininko įgūdžiai suformuo- ti sporto mokykloje, juos pakeisti universitete yra sunku. Yra dalykų, kurių neišlavinsi: arba turi, arba ne- turi. Taip pat labai svarbu krepšinyje mąstymas. Rodos, komandoje žai- džia būsimi inžinieriai ir dėl to ne- turėtų kilti problemų, bet krepšinyje reikia šiek tiek kitokio mąstymo. Tad kartais per varžybas ir išsprūs- ta klausimas, ar tikrai žaidžiame kaip universiteto komanda“, – teigia G. Šerkšnas.

„Anksčiau, kai pralaimėdavome, man tai atrodydavo tikra pasaulio pabaiga, atrodydavo, kad geriau pats išeičiau į krepšinio aikštelę, nei matyčiau klystančius savo au- klėtinius. Metams bėgant tapau ramesnis, mažiau supykstu. Kai iš- kovojame pergalę, žinoma, gaunu daug įkvėpimo. Laimėti visada ma- lonu, bet laimi ar nelaimi, vis tiek turi eiti į darbą. O treniruojant stu- dentus man, kaip ir visiems trene- riams, tenka ir nemiegoti, ir gerokai pasinervinti“, – sako septynerius metus universitete dirbantis krepši- nio treneris.

G. Šerkšnas pats septynerius metus profesionaliai žaidęs krepši- nį ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje, iš šio sporto pasitraukęs, kai patyrė traumą. Vėliau įsitraukęs į krepšinio veteranų sportą, dvejus metus iš ei- lės tapo Lietuvos krepšinio veteranų čempionu, Europos veteranų krepši- nio čempionato vicečempionu.

„Prieš trejus metus buvome tre- ti, dvejus metus esame čempionai. Krepšinio aikštelėje susikauname su buvusiais bendražygiais, buvu- siais profesionalais. Štai šių metų finalo ketverte priešininkas bus Eu- relijus Žukauskas, kartu komandoje žaidžia Rolandas Matulis, Erikas Kučiauskas, Egidijus Mikalajūnas, Rolandas Skaisgiris, Aurimas Pal- šis. Jei sveikata leistų, žaisčiau ir žaisčiau krepšinį. Kartais, jei geriau jaučiuosi, išeinu į krepšinio aikšte- lę ir pažaidžiu su studentais, bet tik į vieną krepšį. Krepšinis yra visas mano gyvenimas: ir darbas, ir hobis, ir didelis malonumas“, – pasakoja VGTU krepšinio treneris.

Karina Bičkutė (centre) – viena iš tituluočiausių VGTU sportininkų, į imtynių sportą įsitraukusi tik jau studijuodama universitete. Už jos treniravimą dviems VGTU treneriams – doc. dr. Eugenijui Kriškovieciui ir Algirdui Šulinskui – įteiktos padėkos iš pačios Prezidentės rankų

Buvęs profesionalus krepšininkas Gintaras Šerkšnas ne tik treniruoja VGTU studentus, bet ir išeina su jais pažaisi. Treneris prisipažįsta, kad metams bėgant tapo ramesnis, o pralaimėtos varžybos jau nebeatrodo kaip pasaulio pabaiga

Įsigykite VGTU suvenyrų!

- » Puodeliai
- » Termosiniai puodeliai
- » Rašikliai
- » Ekologiškos užrašinės
- » Drobiniai maišeliai
- » Džemperiai
- » Marškinėliai

VGТУ suvenyrai parduodami kavinėje-knygynė „Coffee Hill“, įsikūrusioje VGТУ Saulėtekio rūmuose.

VGТУ studentai turi unikalią galimybę mokytis 8 užsienio kalbų

Vilniaus Gedimino technikos universiteto studentai visą pavasarį turi galimybę nemokamai mokytis aštuonių užsienio kalbų. Ispanų, portugalų, kinų, vokiečių, turkų, rusų, korėjiečių ir prancūzų kalbų pamokas veda į Lietuvą studijuoti atvykę užsienio studentai.

Projekte „Multilingual Lithuania“ užsienio kalbų pamokos VGТУ organizuojamos jau trečią semestrą iš eilės. Šį pavasarį projektas sulaukė ypatingo dėmesio – į ispanų ir rusų kalbos pamokas užsiregistravo dvigubai daugiau norinčiųjų negu buvo numatyta priimti.

„Projekto veikla savanoriška – kiekvienas užsiregistravęs būti mokytoju galėjo save išbandyti šiuo amplua. Užsienio studentai atsakingai ruošiasi pamokoms ir išbando kūrybiškus mokymo būdus – kartu su mokiniais žiūri filmus, klausia dai-

nų, modeliuoja gyvenimiškas situacijas, taip pat pasakoja apie savo šalies kultūrą, gamina tradicinius patiekalus ir daro dar daug kitokių įdomių dalykų“, – pasakojo VGТУ studentės ir projekto „Multilingual Lithuania“ koordinatorės leva Linartaitė ir Jelena Kruglik. Studentas Robinas, mokantis prancūzų kalbos, taip pat dalijosi įspūdžiais apie projektą: „Jaučiu, kad ne tik mokau, bet ir pats mokausi. Tobulu savo viešosios kalbos įgūdžius, bendrauju su studentais, mokausi puikiai leisdamas laiką su VGТУ

studentais. Manau, kad tai puiki galimybė atskleisti save, dalyvauti socialinėje veikloje ir išbandyti save mokytojo kailyje. Projekto patirtis neįkainojama ir rekomenduoju jame sudalyvauti kiekvienam!“ – džiaugėsi studentas.

Anglų kalba dėstomas pamokas veda tiek tie užsienio studentai, kurie atvyko siekti laipsnio ir mokytis VGТУ ketverius metus, tiek tie, kurie atvyko pagal įvairias mainų programas. Norinčiųjų tapti savo kalbos ir kultūros ambasadoriais netrūko. Didelis norinčiųjų mokytis savo gim-

tosios kalbos studentų skaičius kai kuriose kalbose leido išskirti pradedančiųjų ir pažengusiųjų grupes, taip buvo sudarytos sąlygos mokytis pagal turimą kalbos žinių lygį.

„Beveik dvigubai išaugęs užsienio studentų skaičius patvirtina vieną pagrindinių VGТУ veiklos kryptį – tarptautiškumo skatinimą. Džiugu tai, kad kasmet pas mus atvyksta vis daugiau aktyvių užsieniečių, kurie noriai dalyvaudami įvairiose socialinėse iniciatyvose praturtina ne tik savo, bet ir lietuvių studentų patirtį universitete“, – sakė

VGТУ Tarptautinių studijų centro direktorė Birutė Tamulaitienė.

Kadangi projektas „Multilingual Lithuania“ sulaukė didelio užsienio ir Lietuvos studentų susidomėjimo bei daug gerų atsiliepimų, ESN VGТУ tikisi, kad šį projektą VGТУ pavyks tęsti ir kitą pusmetį, taip padedant studentams mokytis naujų kalbų įdomiau. Projektą „Multilingual Lithuania“ inicijavo tiesioginių užsienio investicijų plėtros agentūra „Investuok Lietuvoje“ ir „Erasmus“ studentų tinklas „ESN Lietuva“.

„Inžinerijos“ informacija

ISSN 2029-5170

9 772029 517005

INŽINERIJA

www.vgtu.lt

Redakcija:
vyr. redaktorė **Edita Jučiūtė**
meno redaktorė **Jolanta Šiugždaitė**
kalbos redaktorė **Zita Markūnaitė**
fotografas **Aleksas Jaunius**

Redakcijos adresas:
Saulėtekio al. 11, 415 k., Vilnius
tel. 274 4937, v. 9937
el. p. inžinerija@vgtu.lt

SL 342. 2 sp. I. Tiražas 700 egz.
Spausdino UAB „Baltijos kopija“

Redakcijos nuomonė nebūtinai
sutampa su autorių nuomone.